71STE JAARGANG No. 9118 — DINSDAG 7 SEPTEMBER 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suri... ...Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao ...f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

Luchtvaartverdrag binnenkort in Venezolaanse kabinet

K.L.M. zal diensten in Venezuela voortzetten

Caracas. — In verband met het feit, dat dezer dagen het Luchtvaartverdrag tussen de Venezolaanse regering en de K.L.M. is afgelopen en door een nieuwe soortelijke overeenkomst vervangen zal worden, heeft het Venezolaanse dagblad „El Universal" zich voor nadere inlichtingen tot de bevoegde instanties gewend.

„Al konden wij op de kanselarij geen informaties krijgen", aldus „El Universal", wij weten toch uit zeer betrouwbare bron, dat de ontwerp-overeenkomst reeds door de bevoegde instanties bestudeerd is en thans wacht op een behandeling in een vergadering van het kabinet.

Het lijkt ons, dat de overeenkomst de vluchten van de Nederlandse vliegtuigen in belangrijke mate beperkt en aan de Venezolaanse en andere luchtvaartmaatschappijen de mogelijkheid biedt lijnen te openen op dezelfde trajecten als thans door de KLM gevlogen worden.

Deze overeenkomst, die de lijnen aangeeft, zowel de nationale als de internationale, welke de KLM mag vliegen, zodat ze de andere diensten niet kan storen, wordt na goedgekeurd te zijn door Nederland en door de kanselier Dr Aureliano Otañez, aan het kabinet voorgelegd. Wanneer het kabinet zijn goedkeuring aan deze overeenkomst geeft, zal het op de datum daarin genoemd in werking treden."

Wat de KLM zegt

Naar aanleiding van deze publicatie hebben wij ons gewend tot de heer Ch. Bakker, KLM-vertegenwoordiger in Venezuela. De KLM zal haar diensten in Venezuela voortzetten, al is het contract, dat bestond tussen de Venezolaanse Regering en de maatschappij afgelopen. De heer Bakker verklaarde verder, dat dit onderwerp door de diplomatieke vertegenwoordigers van de beide landen diepgaand bestudeerd is.

Gevraagd naar de inhoud van het ontwerp, verklaarde de heer Bakker, dat de pers t.z.t. op de hoogte gesteld zal worden. „Het enige wat ik nu kan vertellen", aldus de heer Bakker, „is, dat het ontwerp eenzelfde grondslag bezit als wat pas ook met andere landen is gesloten", aldus „El Universal".

(Wij hebben ons nog voor nadere inlichtingen gewend tot het Hoofd van de Luchtvaartdienst der Nederlandse Antillen, de heer H. C. M. Hakkenberg van Gaasbeek. Deze verklaarde, dat hij het nu nog wat prematuur achtte om op bovenstaand bericht van „El Universal" commentaar te geven. Reeds eerder heeft de heer Hakkenberg ons in een officieel communiqué doen weten, dat de bereikte overeenkomst de volle tevredenheid van beide partijen wegdraagt. — Red. Amigoe di Curaçao.)

Antilliaanse delegatie samengesteld

Willemstad. — Medio September vangen de besprekingen aan met het Coördinatiecollege Nederland—Nederlandse Antillen. De Antilliaanse delegatie is als volgt samengesteld: Voorzitter Landsminister W. R. Plantz, vice-voorzitter Landsminister H. M. Karner.

Als leden zijn benoemd: Landsminister R. Moreno, mr Boomstra, W. F. G. Mensing, drs J. H. van Boven, P. T. S. Krafft, G. de Veer Sr en J. v.d. Heul. Secretarissen S. D. Abbad en mr H. W. J. M. v.d. Made, toegevoegde secretarissen K. J. Linker en R. J. J. Suriël.

Een elfjarig knaap heeft sensaties verwekt op het Festival van Edinburgh, door zijn meesterlijke vertolking van Mozart's Symphonie in G. Het is de elfjarige Allan Schiller uit Leeds, die door zijn prachtig pianospel het concertpubliek in verrukking bracht.

De zeven Mariakerken

Willemstad. — Van de hand van pater M. D. Latour O.P. is verschenen „De zeven Mariakerken van Curaçao". Een pretig geschreven documentaire over de bestaande zeven Mariakerken, waarvan de kerk van Santa Maria de eerste en tevens de oudste Mariakerk is (1847).

Twee civiele gedingen OGEM versus Erven Eman

's-Gravenhage. — De stand van zaken in de civiele gedingen Overzeese Gasmaatschappij versus de erven Eman is thans als volgt: er zijn twee zaken. Het hoofdgeding was dat, waarbij Eman aan de rechtbank te Rotterdam de onrechtmatig-verklaring verzocht van handelingen van de O.G.E.M.. Toen dit in hoger beroep voor het Haagse gerechtshof kwam, heeft het hof deze zaak deels terugverwezen naar de rechtbank te Rotterdam.

Zoals indertijd gemeld, gelastte ten aanzien van dit laatste deel de Rotterdamse rechtbank een comparitie van beide partijen om te zien, of men tot overeenstemming zou kunnen komen of tot de instelling van deskundigen. Thans kan worden gemeld, dat de O.G.E.M. in hoger beroep is gegaan tegen het vonnis, waarbij deze comparitie, die dezer dagen zou plaats hebben, werd bevolen. Het is nog niet bekend, wanneer de behandeling van dit hoger beroep zal plaats vinden.

Dan is er, zoals bekend, nog de procedure over de beslaglegging door de erven Eman op O.G.E.M.'s tegoed bij de Nederlandse Handel Maatschappij. In het naar aanleiding daarvan gevoerde korte geding werd de vordering van de O.G.E.M. tot opheffing van het beslag afgewezen. Daartegen is de O.G.E.M. in hoger beroep gegaan. Dit hoger beroep wordt nu door het Haagse gerechtshof behandeld aanstaande Zaterdag 11 September.

Daarnaast staat dan nog het geding van de erven Eman tegen de staat der Nederlandse Antillen.

Hedenochtend werd de binnenstad opgeschrikt door het geloei van de brandweer-serene. Er bleek brand te zijn in de Madurostraat, in de winkel van de fa. Ragunath. De brandweerlieden onderzochten het hele gebouw maar konden eerst de vuurhaard niet vinden wat deze bleek te zijn.......... onder de etalage. Daar lag namelijk wat papier etc. waar de brand in was geraakt. Geen wonder dat de politie even moest zoeken. Toen men boven de winkel evenmin iets kon vinden zochten de brandweermannen weer in de winkel waar zij direct de vuurhaard ontdekten. Met water uit de bustertank is het vuurtje, dat weinig schade heeft veroorzaakt, geblust.
Op bovenstaande foto ziet men een van de loopjongens van de fa. Ragunath zijn ogen, die tranen, door de zware rook die in de zaak hangt, uitwrijven. Door middel van een grote fan trachtte men later deze rook uit de zaak te blazen.

„Triton" ... water te raken

Vrouw sla... ...er sigaret uit de mond ... komt explosie

Tweede pil... ...heeft vliegveld ...

Shannon. — Volgens ... van de „Triton", die het ... "toen wij nog in de lucht ... hevig te trillen en kreeg ... heb zeer veel gevlogen. De ... breerde deed mij de schrik ... het einde. En ik hoopte dat ... enorme opluchting gebeurde ... toestel kreeg een flinke schok ... ...ende ...estel ...vijze ...t; Ik ...en fe... komt ...mijn ... alles. Het ... tot stilstand."

Op de vraag of het niet mogelijk zou zijn geweest, dat die eerste hevige klap veroorzaakt was doordat de machine toen reeds even het wateroppervlakte raakte, opv... en daarna doorgleed op de modderbank antwoordde de passagier. ... „Ik durf er mijn hand voor ... vuur te steken — zo zeide ... het toestel in de lucht begon ... len. Het duurde daarna nog zeker vijf seconden voor wij het water raakten."

Niet alleen Viruly — zo blijkt thans — zag het naderend onheil aankomen. In de cockpit maakten alle mannen, nog voor de machine het water raakte, benauwde ogenblikken door.

De ANP-verslaggever meldt, dat de rechtse vin van de staart van de „Triton" is verdwenen. Bovendien vraagt iedereen zich af hoe het mogelijk is, dat de „Triton" in de rivier met de neus in de richting van het vliegveld ligt. Het staat vrijwel vast, dat de machine nog voor zij tot stilstand kwam in een modder een zwaai van een halve cirkel moet hebben gemaakt. Een inzittende herinnert zich ook gevoeld te hebben, dat de machine rechtsomkeert heeft gemaakt.

In deskundige kringen wordt met vrij grote zekerheid aangenomen, dat de machine na de start minstens 80 en ten hoogste 200 meter is gestegen. Het onderzoek naar de oorzaak van het ongeluk wordt inmiddels naarstig voortgezet.

Bij lijkschouwing is gebleken, dat de slachtoffers van het ongeluk van de KLM-machine „Triton" door verstikking om het leven zijn gekomen en niet door verdrinking.

Zoals bekend ontwikkelde zich direct na het ongeluk benzinedamp in de cabine van het vliegtuig. Mevrouw C. Platz, die het ongeluk van de „Triton" overleefde, is in het ziekenhuis te Sannon aan haar verwondingen overleden.

Het verhinderen door een vrouw van een medepassagier om een sigare aan te steken na het ongeluk heeft het leven gered van de inzittenden, die nog aan boord waren, zo is bekend gemaakt. Gezagvoerder Adriaan Viruly deelde mede, dat het optreden van mej. Elizabeth Snyder „ons allemaal van een zekere dood heeft gered". „Het toestel zou ontploft zijn, indien de lucifer zou zijn aangestoken met ... dampen in ...

... de „Triton" ... ensenle... ...aam bij ... York.

... et cri... ...evenden uit de machine werden ... en. Zij vertelde: „Ik voelde me groggy door de verschrikkelijke dampen, toen de man naast me plotseling een sigaret uit zijn zak haalde en die wilde aansteken. Ik sloeg hem de sigaret onmiddellijk uit zijn mond en pas toen besefte hij de dwaasheid".

Gezagvoerder Viruly deelde ook mede, dat de man, die door de modder kroop en alarm sloeg, niet was de co-piloot en navigator Johan Tieman, maar de tweede piloot Evart Webbink. Webbink is 27 jaar oud, getrouwd en vader van een kleuter van één jaar. Hij gaf zich vrijwillig op om naar het vliegveld te gaan om de mensen daar te waarschuwen. Het was een tocht van ongeveer 3 kilometer.

„Bontekoe" uit elkaar geslagen

's-Gravenhage. — Hoewel daarover van geen enkele bevoegde zijde berichten zijn verstrekt, kan men uit de tot dusver opgeviste wrakstukken opmaken, dat de „Willem Bontekoe" vrijwel geheel uit elkaar is geslagen.

De oorzaak daarvan zal misschien kunnen worden vastgesteld door het onderzoek. Er zijn tal van aanwijzingen, dat de „Bontekoe" volkomen in delen op de bodem van de Noordzee is terecht gekomen.

Beb van Klaveren verliest van Ratcliffe

Rotterdam. — In de Ahoy-Hall te Rotterdam heeft de Nederlandse weltergewicht bokser Beb van Klaveren door interventie van de scheidsrechter in de vierde ronde verloren van de Engelsman Terry Ratcliffe.

Van Klaveren kreeg in deze rond een wonde op het jukbeen onder het rechteroog. Scheidsrechter Bergströn riep eerst het advies in van de ring arts. „Ongevaarlijk" luidde diens uitspraak. Even later stroomde het bloed echter uit de wond en daarom maakte Bergström een einde aan het gevecht naar hij zeide, omdat hij dit bepaald geen propaganda voor de bokssport achtte.

Ratcliffe stond toen op punten voor doch er zat nog een kans in voor de Nederlander. Overigens was Ratcliffe de moeilijkste tegenstander, die Van Klaveren sedert zijn terugkeer in de ring heeft ontmoet.

Is „Triton" overtrokken?

(van een luchtvaart-medewerker)

Amsterdam. Omtrent de vermoedelijke oorzaken van de Triton-ramp ziet onze medewerker belangrijke aanduidingen in de verklaringen van een der passagiers, zelf een deskundige vlieger. Na de start werd de Triton overtrokken, d.w.z. dat het vliegtuig te stijl is opgetrokken of wel met een te gering vermogen is gestegen, waardoor de normale stijgsnelheid, nodig om een dergelijk groot vliegtuig op veilige hoogte te brengen en te houden niet kon worden gehandhaafd. De mededeling van bedoelde deskundigepassagier, die verklaarde, dat het vliegtuig vóórdat het het water van de Shannon bereikte hevig schudde, is een vingerwijzing voor de juistheid van bovenstaande hypothese. Ook het feit, dat het vliegtuig in het water lag in een richting, die tegenovergesteld was aan de richting, waarin het oorspronkelijk vloog, zou eveneens kunnen wijzen op overtrekken, daar ook een typisch geval van overtrekken is, dat bij het neervallen het vliegtuig zijn originele richting verliest en sterk naar terzijde wegvalt. Dit overtrekken is niet een gevolg van een vliegersfout, maar een technisch falen van het vliegtuig, zoals de stuurorganen of krachtbronnen (de motoren). Uiteraard zal een uitvoerig onderzoek eerst kunnen uitwijzen aan welke factoren of combinatie van factoren dit ongeval te wijten is, aldus onze medewerker.

Reis van historische betekenis

Dr. Goldstein brengt bezoek aan oudste Joodse gemeenten in Amerika

Willemstad. — Zoals reeds eerder medegedeeld, zal Dr Israël Goldstein, voorzitter van het Amerikaans Joodse Congres, tevens een der voorzitters van het Joodse Wereld Congres, dat zijn hoofdzetel te New York heeft, een kort bezoek aan Curaçao brengen, op terugreis naar de Verenigde Staten, waar op 12 September as. de officiële feestelijkheden ter herdenking van de 300-jarige vestiging der Joden in Noord-Amerika worden ingeluid.

Aanleiding feest 300-jarige vestiging

Dr Goldstein — een zeer prominente figuur in het Amerikaanse Jodendom — is sinds 1918 Rabbijn van de gemeente „B'nai Jeshurun", een der oudste Israëlietische gemeenten van Noord-Amerika. Voorzitter van de Wereldfederatie der Algemene Zionisten professor aan het Jewish Theological Seminary of America en lid van de Executive der Jewish Agency.

Hij heeft deze reis echter hoofdzakelijk ondernomen, om als „associate-chairman" van het Comité, dat op grootste wijze de hierboven genoemde 300-jarige vestiging herdenkt, persoonlijke groeten over te brengen aan de oudste Joodse gemeenten op dit Halfrond. Als zodanig hebben zijn bezoeken aan Recife in Brazilië (waar eertijds de oudste Joodse nederzetting van Amerika gevestigd was), Paramaribo en Curaao, een symbolische en historische betekenis.

Naar wij vernemen, zal Dr Goldstein Donderdagmorgen uit Paramaribo naar Curaçao vertrekken en wordt hij verwacht met het vliegtuig, dat diezelfde middag hier te 14.30 uur aankomt.

In verband met dit officiële bezoek heeft zich uit de hier gevestigde Joodse gemeenten een Comité van Ontvangst gevormd. Tevens is een delegatie door deze gemeenten afgevaardigd om dr Goldstein te vergezellen op zijn officiële bezoeken aan de wnd Gouverneur, de Voorzitter van de Regeringsraad en de Gezaghebber van Curaao.

Het ligt voorts in de bedoeling een bezoek aan de oude begraafplaats te brengen, waar tal van zerken met nog duidelijk leesbare opschriften de graven dekken van pioniers uit de vroegste tijden, wier nazaten belangrijk hebben bijgedragen tot de opbouw van het Jodendom in Noord-Amerika, zoals die der beroemde familie Touro. Ook zullen de historische Synagoge der Gemeente „Mikvé Israël" en de Tempel der Liberaal Israëlietische Gemeente „Emanu-El" bezocht worden.

De gezamenlijke Joodse gemeenten hebben vervolgens een bijzondere bijeenkomst georganiseerd, welke 's avonds te 8 uur op de ruime binnenplaats der Synagoge (bij ongunstig weer in de Vergaderzaal) gehouden wordt en waar Dr Goldstein de Joodse gemeenschap toespreekt.

Tenslotte wordt ter gelegenheid van dit belangrijke bezoek daarna te 21.30 uur nog een receptie aangeboden in de Club „Union", aan de Scharlooweg, alwaar Dr Goldstein eveneens het woord voert.

DR ISRAEL GOLDSTEIN

Recht tot het Hart

— Iemands bekwaamheid blijkt niet uit wàt hij doet, maar uit hoè hij het doet.

Cinemascope met geluidsdiepte

Cinelandia presenteert film in haar volmaakste vorm

Historisch ogenblik in Curacaose film-geschiedenis

Willemstad. — Geen wonder, dat gisteravond ongeveer heel Curaçao naar het Cinelandia-theater was uitgelopen, toen de heer A. Moron Jr. daar het Cinemascope systeem van Fox introduceerde. Want dit systeem komt nu eens echt tegemoet aan de verlangens van alle verwende bioscoopbezoekers, die reeds lang gewacht hebben op datgene wat de film maakt tot de volmaakte uitbeelder van het levend verhaal, namelijk het perspectief in beeld en klank. Meer dan de uitleg, die de regionale vertegenwoordiger van 20th Century Fox Film, de heer Albert Leonard, aan het begin van deze fantastische filmshow gaf, sprak tot het publiek het filmbeeld zelf, dat in een ware lawine van kleuren en klanken de honderden toeschouwers herhaaldelijk tot een applaus dwong.

Toen de heer Albert Leonard aan het begin van de show achter de microfoon plaats nam om de talrijke genodigden en het in groten getale opgekomen publiek de historische daad van Fox aan te kondigen, was het duidelijk, dat Curaçao getuige was van een belangrijk evenement op filmgebied. Een evenement, dat door de voortvarendheid en het inzicht van de heer A. Moron Jr mogelijk was geworden. Want men mag er wel eens aan denken, dat dergelijke dingen niet gerealiseerd kunnen worden zonder dat de ondernemer zich zeer grote uitgaven getroost. Uitgaven die voorlopig nog in geen enkele verhouding staan tot de ontvangsten. Dat de heer Moron een dergelijk risico durft te nemen, bewijst wel overtuigend, dat hij vertrouwen heeft in datgene wat hij brengt en dat hij er zeker van is, dat het bij het publiek zal inslaan.

Toen de heer Albert Leonard, staande in het licht der blitzlampen, zijn verhelderende inleiding beëindigd had en met een enthousiast applaus was uitgeleide gedaan, richtten zich aller ogen op het immense doek, dat het wonder van de Cinemascope weldra zou reflecteteren.

En daar ontrolde zich voor het oog der honderden de geschiedenis van het bewegende beeld. Van zijn primitiefste vorm in de Egyptische hiërogliefen en afbeeldingen via de „bewegende boekjes" en de geperfectioneerde toverlantaarn tot de uitgebalanceerde moderne vinding van de film in haar volmaakste vorm toe.

En daarna een werkelijk grootse en nu en dan overweldigende representatie van shorts, pakkende momenten uit de beste CinemaScope-films, die 20th Century Fox Film op de markt brengt en binnenkort ook door Cinelandia zullen worden vertoond. „The Robe", „River of no Return", „We believe in love", „Hell and High Water", „Prince Valiant", „Demetrius and the Gladiators", om er maar enigen te noemen.

Via het vliegveld La Guardia en een aantal zeer suggestieve luchtopnamen belandt de Fox-operateur in New York Parijs, Londen, Venetië en Rome.

Prachtige perspectivisch volmaakte stadsbeelden in kleuren als uit een sprookje en bij de toeschouwer de suggestie wekkend, dat hij in werkelijkheid al dit onvergelijkbare schoons ervaarta Een orkest-opname, een parade en ten slotte een cinemascopische reportage van de Coronation Parade in Londen. Tot wat de moderne techniek in staat is, bewijzen mede de kleurechte opnamen van deze documentaire, waarvan het grootste gedeelte tijdens zware regenval moest worden opgenomen.

Met dit programma van een uur lengte had de heer Leonard voldoende voldaan aan de verwachting, die hij door zijn woorden gewekt had. En de heer A. Moron Jr kon na de voorstelling trots de welgemeende gelukwensen van vele genodigden in ontvangst nemen. En met recht. Want wat hij op Curaçao op het gebied van de cinematografie schenkt, kan wedijveren met het beste uit de States en behoeft in geen en kel opzicht onder te doen voor wat op dit gebied in de grote Europese centra wordt geboden. Met de presentatie van de CinemaScope in Cinelandia is een nieuwe bladzijde geschreven in het boek van de Curaçaose vooruitgang op het gebied van de filmprojectie.

Suggestief beeld uit de Cinemascope-film „The Robe", waarvan hedenavond in Cinelandia de première voor Curaçao gaat.

Beroeps competitie begint 11 September

Amsterdam. — Elf September begint de competitie van de Nederlandse Beroepsvoetbalbond. Er nemen tien clubs aan deel. Er wordt een dubbele competitie gespeeld, hetgeen wil zeggen, dat elke club twee keer dezelfde tegenstander thuis ontmoet en eveneens tweemaal bij de tegenstander op bezoek gaat. Elke club speelt dus 36 wedstrijden per seizoen. Voor de eerste competitiedag zijn de volgende ontmoetingen vastgesteld: Utrecht, Fortuna, Den Haag, Alkmaar, Venlo, De Graafschap, Rapid, Twentse Profs, Amsterdam en Rotterdam.

Havenstaking te Amsterdam

Amsterdam. — Ongeveer 3.000 havenarbeiders in Amsterdam — de helft van de totaal tewerkgestelden — zijn vandaag een staking van 24 uur begonnen. Zij eisen een extra uitkering van Nf. 6,50 per week voor alle Nederlandse havenarbeiders, een langere rustepriode en betere ploegregeling.

Het stakingsbesluit werd gisteravond genomen op een vergadering van de Centrale Bond van Werknemers in het Transportbedrijf. Het ergst wordt de houthaven, waar veertien schepen moeten worden gelost getroffen.

Kap. de Haan tie[illegible] arbeid voor de Antillen

Willemstad. — Op 11 Mei 1954, juist na de laatst[illegible] Curaçao de oud-kapitein van de K.N.S.M. A. de H[illegible] laatste instructies over de dienst Scheepvaart Ins[illegible] de Antillen de scheepvaartzaken te behartigen. [illegible] Scheepvaart Mr. van der Meer wijdde de heer de [illegible] ken in, totdat deze naar Nederland vertrok [illegible] zakker werd opgevolgd. Na de oorlog stelde de [illegible] derzoek in naar de noodzaak van de vestiging v[illegible] de Nederl. Antillen. Hiervoor kwam de toenm. I[illegible] vaart uit den Haag naar de Antillen. In Juli 1[illegible] kon het grote werk beginnen.

Wij hebben de heer de Haan in zijn kantoortje in het Fort Amsterdam opgezocht en hebben hem eens laten praten over deze diensttijd. Het grote werk van de oud-kapitein is na de vestiging eigenlijk pas begonnen. De Schepenwet moest artikelsgewijs worden aangepast aan de Antillen. Samen met de P.G. en de Juridisch adviseur van de C.P.I.M. werd deze zaak onder handen genomen waarna de ontwerpen naar Den Haag gestuurd werden voor verdere op- en aanmerkingen. Eind 1947 kwam het hele geval, de Schepenwet voor de Ned. Antillen voor elkaar. In 1951 reisde de Inspecteur-Generaal van de Scheepvaart Inspectie van Den Haag nogmaals naar Curacao om de laatste hand aan de zaak te leggen. De Landsminister Kerner voerde besprekingen in Nederland in 1952 en op 1 Juli van dat jaar werd de Scheepvaartwetgeving voor de Nederlandse Antillen van kracht, nadat de Staten deze hadden goedgekeurd. Inmiddels was er een tweede expert naar Curaao gekomen. Daar hier geen Scheepvaartwet was, moesten verschillende zaken nog nader geregeld worden. De Gouverneur stelde een Commissie van Onderzoek in, waarvan Mr. Jas, oud-president van het Hof van Justitie voorzitter werd. De Inspecteur van de Scheepvaart kon in deze Commissie geen zitting nemen, maar leidt wel het vooronderzoek van elke zaak en maakt het proces-verbaal op. Dit wordt dan in openbare zitting door de Commissie in behandeling genomen, waarbij de Inspecteur zal verklaren wat naar zijn mening de oorzaak is van de scheepsramp, het ongeval, etc. Toen in 1953 de wetgeving voor de Scheepvaart der Ned. Antillen van kracht werd, werden er ineens een dertigtal scheepsongevallen ter tafel gebracht. Voorheen werd alles in Nederland behandeld, voor de Raad van Scheepvaart. De noodzakelijkheid van de vestiging van een Scheepvaart Inspectie in de Antillen werd hiermede dus wel ten volle bewezen.

Op 1 October a.s. vertrekt de heer de Haan met het ms. „Willemstad" naar Nederland maar het door hem begonnen werk gaat door. De heer S.J. Smit zal de oud-kapitein opvolgen als Inspecteur van de Scheepvaart in de Ned. Antillen. Er is nog heel wat werk te doen, verschillende nieuwe besluiten zijn in voorbereiding. Zo is op het ogenblik een besluit in bewerking voor Antilliaanse Schepelingen, evenals een Antilliaans Schepenbesluit voor schepen beneden de 50 m2, die met een Antilliaanse zeebrief varen.

Een dagboekenbesluit voor Ant. schepen werd reed ingediend.

Bijna t[illegible] op de Antillen werkzaam [illegible] gevraagd [illegible] danks he[illegible] voor de [illegible] pensioen [illegible] want de [illegible] stelijk w[illegible] zijn leefti[illegible] van de A[illegible]

Gedurer[illegible] Inspecteu[illegible] volgende [illegible]

Lid en [illegible] sie tot afn[illegible] Machiniste[illegible] vaartdiplo[illegible].

Lid en waarn. Voorzitter; Commissie voor de Luchtvaart-examens.

Lid en Voorzitter; Examens sloepsgasten.

Lid Advies Commissie, betreffende laden, lossen etc. van explosieven.

Lid Advies Commissie betreffende punt 2 rapport prof. J. Th. Thijsse.

Lid Advies Commissie betreffende dienst op de Bovenw. Eilanden.

Lid Advies Commissie; Search & Rescue (reddingsmiddelen Scheepvaart en Luchtvaart.)

Plv. lid van de Eilandsraad.

Wij wensen de heer de Haan een **prettige laatste maand op Curaçao toe en wij hopen dat het hem in Nederland verder goed zal mogen gaan.**

Postduiven vlogen

Willemstad. — Gisteren hield de Vereniging van Postduivenhouders „Curaçao" haar laatste wedvlucht voor jonge vogels vanaf Bonaire. Niettegenstaande het minder gunstige weer waren de snelheden nog redelijk te noemen, n.l. 1325 Meter.

De uitslagen van deze vlucht waren de volgende:

1 3-4 A.J. Betz.
2-6 Gebr. Goilo.

De definitieve stand voor het Hokkampioenschap jonge duiven 1954 Bonaire is thans:

1. A.J. Betz 725 pnt. 31 vgs. 23,38 alg. gem.; 2. Gebr. Goilo 476 pnt. 28 vgs. 17.00 alg. gem.; 3. H. Prins 513 pnt. 43 vgs. 11.83 alg. gem.; 4. C. Huiskens 49 pnt. 7 vgs; 7.00 alg. gem..

Hiermede werd de heer A.J. Betz kampioen jonge vogels Bonaire 1954. De eindstand voor het Hokkampioenschap Generaal jonge vogels 1954 werd hierdoor als volgt:

1. A.J. Betz 1952 punten 89 vogels, 21.93 alg. gem.; 2. Gebr. Goilo 1181 punten 56 vogels, 21.09 alg. gem..

Hiermede werd de Heer A.J. Betz winnaar van het radiotoestel.

[illegible]HARD STRAUSS OP [illegible]EN POSTZEGEL

De [illegible] dat de overleden Duitse [illegible] Richard Strauss negentig [illegible] geworden, 11 Juni, hebben de [illegible]lijnse posterijen besloten [illegible] uit te geven, waarop [illegible]rigent staat afgebeeld. De [illegible] nu weldra worden uitge[illegible] Boven: het ontwerp.

Spelling

[illegible] Roxy een gesprekje opge[illegible] de nieuwe spelling.

[illegible] **schrijven in de spreek-** [illegible]

[illegible] een spraakgebrek heb-

Woordenwisseling loopt hoog op
Man hakt met sabel tegenstander open

[illegible] — **Op de F. D. Rooseveltweg heeft zich bijna een slachtpartij [illegible] bij een persoon zwaar gewond werd. M.A. kreeg een woorden[illegible] M.M.M., die hij verdacht een intieme verhouding te hebben met [illegible]**

[illegible]sseling liep zó hoog [illegible] naar een wapen gre[illegible] een harpoen, terwijl [illegible], nog een oude van [illegible]gerpolitie, in zijn handen nam en daarmede op zijn tegenstander inhakte. Hij reet de rechterzijde van M.A. geheel open, evenals diens mond, die naar rechts uitscheurde. In de andere zijde en aan de armen kreeg A. eveneens een klap van de sabel. M.M.M. zit nu in de cel wegens zware mishandeling, terwijl de zwaar gewonde in het Sanatorium ter verpleging is opgenomen.

Mr. van Binsbergen op Curacao

Willemstad. — Met de „Lucania" is hedenochtend op Curaçao gearriveerd mr Van Binsbergen, opvolger van advocaat-generaal mr Bijvoet.

Met een stok bijgewerkt

Willemstad — Twee vrouwen kregen gisteren ruzie en een van hen kreeg het zo op haar heupen dat zij met een stok haar rivale „bijwerkte". Zij zit nu opgesloten wegens zware mishandeling, haar slachtoffer ligt in het hospitaal.

Onder de invloed

Willemstad. — Op de Dr. Evertszweg reed een auto tegen een lichtmast. De bestuurder verkeerde in staat van dronkenschap. De wagen werd beschadigd, de lichtpaal verbogen. De bestuurder is licht verwond.

Drie lichte

Willemstad. — De Verkeersafdeling meldde ons hedenochtend dat haar dienst gisteren drie lichte aanrijdingen heeft behandeld.

Uitslagen Biljartwedstrijden

Willemstad. — Het P.S.V.-biljarttournooi werd gisteravond voortgezet in Club Trianon. **Van Dijk, Kleute, Hagen** (allen PSV) winnen van **O'Niel, Kuyper** en **Koelman** (DWS); **v.d. Veen** (DWS) wint van **De Haan** (De West).

Cubaanse zanger op Curaçao

Willemstad. — Gistermiddag is op Curacao gearriveerd de Cubaanse zanger Bienvenido Granda en evenals destijds Vargas deed, koos hij Park Hotel uit als zijn verblijfplaats.

Op Hato waren er ter begroeting aanwezig de heer Angel Job, die hem gecontracteerd heeft om hem op Curaçao te doen optreden, mej. Julieta Trinidad bood namens Job Trading enkele bloemen aan, tevens waren enkele bandleden van „Estrellas del Caribe" aanwezig, o.a. Emeterio Supriano, Edgar Supriano, Alejandro Frans, Carlos Snijders en Francisco Jandroep. Gisteravond trad Bienvenido in de patio van het Parkhotel op. Ook in Caribe zong de Cubaanse zanger voor een opgetogen publiek.

Filmavond in JPF

Willemstad. — Op **Donderdag** 9 September, aanvang 20.15 uur precies heeft op veler verzoek een wedervertoning plaats van de boeiende film getiteld „MANDY" met als thema, een doofstom meisje, een opofferende moeder en een egoistische vader.

Als voorfilmen zullen twee Hollandse rolprenten vertoond worden, getiteld: „WATERKRACHT" en „WIJ LEVEN VRIJ".

Het weer

Max. temp. 34.3 C (93.8 F), min. 26.8 C (80.3 F) en gem. 29.8 C (85.6 F). Max. wind 22, min. 5 en gem. 16 knopen. Vochtigheidsgehalte 73%. Heldere hemel 5, licht bewolkt 12 en bewolkt 7 uur.

Robben hebben nieuwe clubvlag

Willemstad. — De Zwemvereniging „De Robben" hebben een nieuwe vlag, die met de aanstaande jubileumwedstrijden, welke op 16 September as. in het **Rifzwembad** zijn beslag vinden, fier van de mast zal wapperen. Het bestuur van de Robben heeft een prijsvraag uitgeschreven, die nog al wat hoofdbrekens heeft gekost. Zo veel hoofdbrekens, dat het bestuur niet tot een besluit kon komen, ook al doordat de inzendingen òf niet uitvoerbaar waren, òf niet in de smaak vielen.

Tenslotte maakte het bestuur zelf een ontwerp, dat nu dan als clubvlag aangenomen werd en uit drie kleuren bestaat.

Een rode „R" op een rond wit vlak met een blauwe achtergrond zal op 16 Sepember officieel haar intrede doen in de grote rij clubvlaggen, die Curaçao reeds rijk is.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 4 in en 5 uit; tankschepen 10 in en 7 uit; zeilschepen 8 in en 7 uit. Passagies landend 9, vertrokken 11 en doorgaand 4.

Hato: Vliegtuigen 15 in en 15 uit. Passagiers landend 130, vertrokken 145 en doorgaand 142.

Elouisa v. Pto Cabello, **Blue Ocean** v. Hamburg nr Guayaquil, **Argentan** v. Martinique, **Noordzee** nr zee, **Delft** nr Pimentel en **Merchant** nr Aruba.

„Vera Cruz" weer op Curacao

Willemstad. — Op Woensdag 10 September a.s. kamt 't prachtige Italiaanse schip, de „Vera Cruz" onze haven weer binnenvaren. De fa. S. E. L. Maduro & Sons deelde ons mede, dat [illegible], die de vorige keer niet in de gelegenheid waren om het mooie schip te bekijken, kaarten kunnen aanvragen [illegible] de Shipping Afdeling van Maduro & Sons.

P.G. van Suriname geeft richtlijnen

De toelating in Suriname

Paramaribo. — Enige tijd geleden verwekte een toelatings-kwestie in Suriname deining. Het betrof een geval van de Surinamer J. Liesdek, die op Aruba geboren is uit Surinaamse ouders. Hij kreeg de gebruikelijke verplichte formaliteiten te vervullen. Later is deze kwestie bevredigend afgedaan.

In verband hiermee heeft het bestuur van de Surinaamse vereniging J.P.F. op Curaçao de procureur-generaal in Paramaribo schriftelijk verzocht om duidelijk uiteen te zetten, welke gedragslijn in de toekomst zal worden gevolgd voor Surinamers, die willen repatriëren, meer speciaal ten aanzien van de daar geborenen en of kinderen daar geboren, alsook voor wat betreft de Antilliaanse vrouw, waarmee een Surinamer daar in het huwelijk treedt.

De procureur-generaal heeft de vereniging nu bericht:

1) Kinderen geboren uit Surinaamse ouders op de Antillen, zullen in Suriname geen enkel bezwaar ontmoeten bij hun toelating, zowel minder- als meerderjarigen; ze zullen geen toelatingsgeld (zg. showmoney) verschuldigd zijn en zullen vrij zijn in hun beroepskeuze.

2) Voor wat betreft de kinderen uit een huwelijk van een Surinamer met een Antilliaanse, geldt hetzelfde als onder 1);

3) De Surinaamse vrouw, die met een niet-Surinamer is gehuwd, volgt, evenals de kinderen, de status van haar man.

4) De Surinaamse vrouw, die met een Antilliaan gehuwd is geweest, krijgt na overlijden van de man, toelating tot Surinamer, zonder de gewone vreemdelingenverplichtingen, z.o. show-money etc.. Hetzelfde zal ook van toepassing zijn op de kinderen uit haar huwelijk geboren.

In het algemeen zal een zo soepel mogelijk standpunt worden ingenomen bij de beoordeling van afwijkende gevallen, mits de autoriteiten in Suriname verzekerd zijn, dat de betrokkene van behoorlijk gedrag is. De procureur-generaal behoudt zich uiteraard het recht voor toelating te weigeren (eventueel tot uitzetting over te gaan), wanneer de betrokkene schuldig zou staan aan criminele of politieke misdragingen.

Robin Hood slaat op tournee Curacao over

Paramaribo. — De Surinaamse voetbalvereniging Robin Hood maakt eind dezer maand een tournee naar Aruba en Venezuela en zal er een serie wedstrijden spelen. Er gaan 22 spelers en enkele officials mee. Ze zullen drie weken weg zijn. Aanvankelijk was ook Curaçao op het program, maar met het oog op de laatste voetbalontmoeting tegen Curaçao is hiervan afgezien.

Staken is dienstweigeren

Paramaribo. — De regering heeft per rondschrijven aan alle landsdienaren medegedeeld dat elke vorm van staking als dienstweigering zal worden beschouwd met alle gevolgen van dien voor de betrokkenen.

Dit is geschied naar aanleding van het conflict bij de busdienst waar indertijd een verhoging van loon zou zijn toegezegd, welke echter nooit is gegeven met gevolg dat de chauffeurs aankondigden per 6 September, dat is dus gisteren, in staking te zullen gaan. Deze staking is nu voor onbepaalde tijd uitgesteld, hangende het onderzoek naar de juridische vraag of de bemiddelingsraad in dit geval bevoegd is.

Het dagblad „De Surinamer" zeide in een commentaar op de gang van zaken dat de houding van de regering sterk doet denken aan een totalitair bestuur.

VERS VAN DE PERS

Focus 18.— Uitg. Focus Bloemendaal

Wij ontvingen de 18-de aflevering van het Nederlands foto tijdschrift „Focus", rijk geïllustreerd en vol wetenswaardige artikelen. Bijzondere aandacht vragen wij voor een artikelen-serie, die onder de titel „Fotografiek" de fotografie en de andere beeldende kunsten naast en tegenover elkaar beoogt te stellen. De lezers zal begrip worden bijgebracht voor die aspecten, die voor de fotografie en de beeldende kunsten dezelfde zijn, waardoor de fotograaf de mogelijkheid zal krijgen uit de enorme ervaringen door schilders en tekenaars vergaard, te putten voor zijn eigen werk. Wij geloven dat de Focusredactie hiermede een goed werk doet. Met uitzondering van al diegenen, die de fotografia beoefenen als een hobby, wier doel niet hoger gaat dan het vervaardigen van kiekjes en vacantie-herinneringen, voor wie de wetten van de beeldcompositie en vlakverdeling „terra incognita" zijn, lopen velen gewapend met een camera rond, die andere genoegens hebben dan alleen het vastleggen van beelden.

Voor hen is de fotografie een expressie-middel. De sluiter, het standpunt van de camera, het gebruik maken van allerlei technische middelen zijn voor hen hetzelfde als de palet en de kleurenschakeringen, waarmede de kunstschilder werkt.

In Focus treffen wij voorts aan een artikel over de moeilijkheden van het jureren. Het artikel over een zelfgebouwde camera moge wellicht interessant zijn, het zal hier weinig liefhebbers trekken om het ook eens te proberen. Met de rubrieken „Analyse der Platen", „Breken en Bouwen", „Raad en Daad" en vele andere wetenswaardigheden is Focus weer up-to-date te noemen.

Janbaas en de dieren. Jan E. Niemeijer. Uitgave: A. Roelofs van Goor. - Meppel.

Een voortreffelijke serie jeugdboeken is verschenen in de serie „Janbaas en de dieren", voortreffelijk van uitgave, voortreffelijk van inhoud en charmant door de vele pentekeningen, die deze boekwerkjes sieren. Elk boekje vormt een zelfstandig verhaal. De letterdruk is groot, zodat degenen, die reeds gevorderd zijn op de wegen naar het zelf-kunnen-lezen dit boekje met gemak kunnen doornemen. De lettergrepen zijn aangegeven, moeilijke woorden komen er niet in voor, zodat deze serie ook aanspraak mag maken op het predicaat „educatief".

Maar voor die kleintjes, die nog niet kunnen lezen, zijn deze boekjes ook niet te versmaden. Ouders, die hun kinderen naar traditioneel gebruik voor het slapen gaan eens wat willen voorlezen, vinden in deze boekjes veel van hun gading. In 'n prettige verteltrant wordt Janbaas ten voeten uitgetekend als een echte jongen, die liefde voor de dieren heeft en er menig avontuurtje mee beleeft, achtereenvolgens met het paard, de kraai, het varkentje en de aap.

Wij kunnen deze prettige leesstof onvoorwaardelijk aan eenieder aanbevelen die eens iets leuks wil hebben voor zijn spruiten.

Amsterdam. — Op 73-jarige leeftijd is overleden de violist Ferdinand C. Helmann, oud-concertmeester van het concertgebouworkest.

Washington. — Het Amerikaanse ministerie voor het Leger heeft medegedeeld, dat een Sikorski XH-39, een hefschroefvliegtuig, dat plaats biedt aan vier personen, het snelheidsrecord heeft gebroken. Het vloog met een snelheid van 251 km. per uur.

Slachtoffer H-bomexplosie
Toestand Japanse visser verergert

Tokio. — De toestand van één van de 22 Japanse vissers, die ziek werd ten gevolge van radio-actieve stof van de waterstofbomontploffing bij Bikini op 1 Maart, „wordt langzamerhand slechter", aldus een bulletin van het eerste nationale ziekenhuis te Tokio.

Uit serumtesten was gebleken, dat zijn geelzucht verergert. Al zijn medebemanningsleden toonden tekenen van geelzucht sinds het ongeval. Een der andere vissers is buiten bewustzijn.

De Amerikaanse ambassadeur, John Allisen, bezocht de Japanse minister van Buitenlandse Zaken om uiting te geven aan zijn bezorgdheid en te informeren naar de toestand van de patiënt en alle mogelijke hulp aan te bieden voor het herstel van Koebojama en zijn medepatiënten.

De toestand van Koebojama wekt grote beroering in Japan.

Sovjet-ambassade Djakarta
Thans gereduceerd tot dertig leden

Djakarta. — De tweede secretaris van de Sovjet-Russische ambassade te Djakarta heeft medegedeeld, dat de ambassadestaf dertig personen zal tellen en niet zestig, zoals eerder was gemeld. Deze mededeling, kennelijk bedoeld als geruststelling, kan echter slechts gedeeltelijk deze uitwerking hebben, omdat dit nieuwe cijfer ook niet in verhouding staat tot de sterkte van de staf van de Indonesische ambassade in Moskou.

Het Indonesische ministerie van Buitenlandse Zaken heeft intussen de mededeling van de tweede secretaris van de Sovjet-Russische ambassade bevestigd, dat beide landen nooit hebben afgesproken dat de staven van hun ambassades in Moskou en in Djakarta even groot zouden zijn. De staf van de Indonesische ambassade in Moskou telt acht personen.

New York. — Er is een electronisch apparaat geconstrueerd, dat het misschien mogelijk zal maken tot massaal onderzoek voor het vroegtijdig ontdekken van kankeraandoeningen over te gaan, zoals dat ook reeds met behulp van röntgenstralen ten aanzien van t.b.c. geschiedt.

Canberra. — Een van de voornaamste Australische maatschappijen voor de kustscheepvaart, de Adelaide Steamship Company, heeft, naar radio Australië meldt, twee schepen in Nederland besteld. De secretaris van de maatschappij verklaarde, dat de Nederlandse maatschappijen schepen konden bouwen tegen prijzen, welke concurrerend waren met die van andere grote werven.

„Petite histoire" van Versailles

De zes schedels van Makaoea

Stresemann: „Laat Londen maar een keuze doen"

(SPECIALE CORRESPONDENT)

Een van de merkwaardigste artikelen uit het vredesverdrag van Versailles draagt het nummer 246. Het luidt als volgt: „Binnen zes maanden na het van kracht worden van dit verdrag zal Duitsland aan Zijne Majesteit de Koning van de Hedsjas teruggeven de originele Koran van Kalief Osman, die door de Turkse autoriteiten uit Medina is weggehaald om te dienen als geschenk aan ex-Keizer Wilhelm II. Binnen dezelfde termijn zal Duitsland aan de regering van Zijne Britse Majesteit overhandigen de schedel van Sultan Makaoea, die uit het Duitse Protectoraat van Oost-Afrika is weggehaald en overgebracht naar Duitsland. Plaats en voorwaarden voor de overdracht van genoemde voorwerpen zullen bepaald worden door de Regeringen, aan wie zij moeten worden teruggegeven." Deze bepaling is een typisch voorbeeld van de „petite histoire", waaraan het vredesverdrag van Versailles overigens zeer rijk is; men leze er „Peacemaking 1919" van Harold Nicolson maar op na. Het is ook „geschiedenis", in de zin van datgene wat geweest is. Het koninkrijk van de Hedsjas is, min of meer dank zij Versailles, al lang opgegaan in het Wahabietische rijk van de Saoeds. Alleen de schedel van sultan Makaoea heeft de tand der historie uitstekend weerstaan. In sommige kringen is het heden ten dage zelfs een actueel onderwerp. Aan de andere kant heeft artikel 246 van het vredesverdrag van Versailles aanleiding gegeven tot een negal vermakelijke discrepantie tussen twee wetenschappen. Waar de anatomie aan Makaoea uiteraard slechts één schedel kan toeschrijven, verkeert de geschiedenis in de verleiding minstens zes verschillende doodshoofden voor dat van de raadselachtige „sultan" aan te zien.

De gestolen schedel

Het begon al in de jaren twintig, toen een ambtenaar op het Britse ministerie van Buitenlandse Zaken tot de ontdekking kwam, dat Duitsland geen uitvoering had gegeven aan het tweede lid van artikel 246. De toenmalige Duitse minister van Buitenlandse Zaken, Gustav Stresemann, kreeg een scherpe nota van de Engelsen, waar de schedel bleef, maar hij liet zich niet van zijn stuk brengen.

Hij had genoeg zorgen aan zijn hoofd om nu ook nog op zoek te gaan naar de overblijfselen van een obscure sultan. „Stuur drie schedels naar Londen", zei hij tegen zijn ondergeschikten, „dan kunnen ze kiezen".

Stresemann had blijkbaar zo weinig ontzag voor de „Dispositions Particulières" van het vredesverdrag, dat hij niet eens de moeite nam vast te stellen, of de schedel van Makaoea werkelijk ooit in Duitsland was aangeland. De laatste tijd zijn er evenwel aanwijzingen gekomen, dat dat niet het geval is.

Wie was Makaoea en waarom maakte men zich zo druk over dat vitale onderdeel van 's mans structuur? Omstreeks het jaar 1891 ondernam een aantal Duitsers, onder leiding van een zekere kapitein Zelewski, een expeditie naar het gebied van de Wahehe-stam in Duits Oost-Afrika. Een van de stamhoofden, Makaoea genaamd, koesterde opstandige gevoelens. Hij lokte de expeditie in een hinderlaag en liet alle Duitsers doden. Als gevolg van een strafexpeditie, die enkele weken later tegen hem werd ondernomen, zou Makaoea toen de dood hebben gevonden. Zijn stamgenoten hadden geen lust of geen mogelijkheid het verzet vol te houden en zo keerde de rust onder de Wahehes spoedig terug. Makaoea dreigde zelfs in vergetelheid te raken, toen de Wereldoorlog uitbrak en de Duitse „beschermers" werden vervangen door Britse.

Het stamgeluk

Maar in 1916 kreeg een Engelse kapitein, gezeten achter een stevig glas whiskey, een lumineus idee. Hij zon op middelen om de Wahehe-mannen er toe te bewegen hun hutten te verlaten en aan de zijde van de geallieerden te strijden voor het behoud van de Europese cultuur. Door een toeval kende hij de geschiedenis van het stamhoofd Makaoea. Hij riep de oorlogsleiders van de stam bijeen en maakte hun duidelijk, dat de Duitsers de schedel van „de grote sultan Makaoea" hadden gestolen en dat zij daarmee de Wahehe-krijgers van hun eer en hun geluk hadden beroofd. Slechts een heilige oorlog tegen de Duitsers zou in staat zijn deze hoogst belangrijke reliquie terug te brengen.

De krijgers toonden zich aanvankelijk wat verbluft bij de gedachte, dat zij al jaren in rampspoed en oneer hadden geleefd zonder het te weten. Maar de overtuiging won toch veld dat drastische maatregelen op hun plaats waren en verscheidene Wahehes namen dienst.

De eerste wereldoorlog is oorzaak geweest, dat men lange tijd niet zoveel meer van de Wahehe-stam hoorde. In 1919 was er echter toch nog een aantal, gezond en wel kort voor hun terugreis naar Afrika, in Parijs.

De Engelse kapitein had er inmiddels voor gezorgd, dat er zich rond de schedel van Makaoea een mythe had gesponnen. De bezitter van de schedel zou in Afrikaanse ogen gelden als de rechtmatige heerser over het zwarte werelddeel. Dies kregen de Wahehes in Parijs een stuk beschreven papier voor zich, dat zij terstond tekenden. Dit stuk papier nu behelsde het tweede lid van artikel 246.

Minister Stresemann liet drie schedels naar Londen sturen.

Nieuwe schedels

Met de overhandiging van een van de drie „Stresemann-schedels" was de affaire voorlopig ten einde. Maar in 1937 opperde een Britse journalist de veronderstelling dat Hitler intussen de „echte" schedel had gevonden, die hij wellicht zou gebruiken om de Wahehes aan te sporen tot een opstand tegen de Engelsen. Dat zou dus de vierde schedel zijn in deze geschiedenis.

Een kleinzoon van Makaoea, Adam geheten, schreef toen echter volgens het weekblad „Der Spiegel" een brief aan enkele Duitse kennissen. Daarin stond o.m.: „Mijn grootvader was een grote rover en pleegde, toen uw soldaten de overval op een expeditie kwamen wreken, zelfmoord. Dat is volgens onze gebruiken lafheid en brengt schande over de familie. Daarom hebben mijn bloedverwanten hem destijds in stilte begraven..... Een paar familieleden en ik hebben nu het geheime, alleen aan ons bekende graf geopend en we hebben vastgesteld, dat het gebeente van mijn grootvader compleet is, met hoofd en al".

Maar ook met deze brief was de geschiedenis nog niet afgelopen. De gouverneur van Tanganjika, Sir Edward Twinning, heeft zich onlangs persoonlijk naar West-Duitsland begeven. Hij zocht en.... vond de gagarandeerd echte schedel van Makaoea, in een museum te Bremen. Nummer zes bijgevolg. Ten aanzien van het gebeente van Columbus doet zich een soortgelijke verwarring voor las met de schedel van de sultan. Een Amerikaanse geleerde spreekt in dit verband van „his best bones and his second-best bones".

Sir Edward Twining maakte van de overdracht van „zijn" Makacea-schedel een officieel feest. Men ziet hier de „onthulling" van het doodshoofd, dat in een glazen kastje op een met de Britse vlag versierde tafel staat.

Deze schedel is evenwel zeker zo goed als die uit 1916. Bij de plechtige overdracht aan de Wahehes liet Sir Edward een ere-compagnie van het Tanganjika-bataljon aantreden en de Afrikaanse krijgers werd te verstaan gegeven, dat zij hun dankbaarheid voor de Britse zorg om hun stamgeluk konden tonen: door zich als vrijwilliger op te geven voor de strijd tegen de Mau-Mau.

Parijs. — Door het ontslag van de drie Franse voorstanders van de E.V.G. in het Franse kabinet zijn thans in totaal zes bewindslieden over deze zaak uit de regering van Mendès-France getreden. Drie Gaullistische tegenstanders van het verdrag legden hun functie de vorige maand neer, omdat zij de voorgenomen herzieningen van de premier niet ingrijpend genoeg achtten.

Parijs. — Zes Franse oud-premiers, allen voorstanders van de E.V.G., hebben aangekondigd, dat zij nimmer hun stem in het parlement zullen geven voor de oprichting van een nationaal Duits leger. De betrokkenen zijn de conservatieve leiders Paul Reynaud, Antoine Pinay en Joseph Laniel, de Volksrepublikeinen Georges Bidault en Robert Schuman en de links-radicaal René Pleven. De verklaring werd mede-ondertekend door enkele andere parlementaire voorstanders van de E.V.G..

Lissabon. — In welingelichte kringen is te Lissabon verklaard, dat enige dagen geleden verscheidene leiders van de Nationale Democratische Oppositie Partij, onder wie de bekende wiskundige Ruy Luiz Gomes zijn aangehouden.

ROMAN VAN EEN NON, een goede biografie

Het leven van de H. Margareta Maria Alacoque

„De roman van een non" is de ondertitel van een boek, dat eigenlijk „Margareta" heet, geschreven is door Margaret Trouncer, in het Nederlands vertaald en bewerkt door Dick Ouwendijk en uitgegeven door Foreholte. De ondertitel is een beetje misleidend, omdat men „roman" in zijn literaire betekenis zou kunnen opvatten, en een literair kunstwerk heeft Magaret Trouncer evenmin willen maken als een „vie romancée" van de H. Margareta Maria Alacoque. Zij heeft een degelijk verantwoorde biografie op het oog gehad en steunt daarbij vrijwel uitsluitend op vaststaande feiten. Misschien heeft zij aanvankelijk wel enige literaire bedoelingen gehad, of mogelijk ook in het eerste deel alleen maar haar verbeelding te hulp geroepen om de feiten levendiger voor te stellen dan zij overgeleverd waren, door beschrijving van de omgeving waar de heilige haar jeugd heeft doorgebracht, door het componeren ook van een aantal dialogen, maar vooral dat laatste doet zij met een zo grote voorzichtigheid, dat de lezer er maar weinig wijzer van wordt. Een menselijk portret van het meisje, dat voorbestemd is om heilige te worden, geeft zij niet, en misschien is dat een gevolg van een lofwaardige bescheidenheid, want de studie, die zij gemaakt heeft, moet haar zoveel stof opgeleverd hebben, dat het trekken van psychologische conclusies haar wel zeer aanlokkelijk geleken zal hebben. De gegevens er voor lijken zelfs in haar boek overzichtelijk gerangschikt voorhanden.

Misschien nog niet zozeer waar het de jeugdjaren betreft, die een harde tijd voor Margareta geweest zijn door de hardhandig-vijandige houding van grootmoeder en tantes, afgunstig op de betrekkelijke welstand van de ouders van Margareta. **Men kan vermoeden, dat zij een gevoelig en dus kwetsbaar meisje geweest is, maar hoe haar kloosterroeping gegroeid is en wat daarbij menselijk in haar gebeurd is kan men moeilijk achterhalen. Haar persoonlijkheid wordt duidelijker, als zij eenmaal in het klooster is en daar van haar medezusters ongeveer evenveel vijandigheid onvindt als vroeger van haar familie. Margaret Trouncer haalt namelijk vrijveelvuldig aan, wat Margaretha over zich zelf op schrift heeft gesteld, en uit de nederige terughoudendheid. Waarmede zij dat gedaan heeft, uit de toon van haar stijl kan men haar karakter aanvoelen.**

Zij heeft haar geestelijke bloei met grote kundigheid en liefdevolle nauwgezetheid uit de beschikbare officiële bronnen gecomprimeerd en dus voor iedereen toegankelijk gemaakt. Men voelt er dezelfde zuivere mystieke kracht in, die men aantreft in de nagelaten geschriften van de H. Gertrudis van Helfta, en er is verwantschap met Joannes van het Kruis en de grote H. Teresia, al zouden wij niet zo maar voor de mist weg kunnen aengeven, hoever die verwantschap precies gaat.

Dat is ook niet zo belangrijk. De gemiddelde lezer zal zich door deze biografie, waarin het klein menselijke een bijdrage blijkt te leveren tot het bereiken van zuivere geestelijke schoonheid, zeker geboeid voelen; het is namelijk een goede biografie, waarin de juiste proporties nuchter zijn gezien en dan blijkt een zuiver geestelijk leven, zoals dat van Margareta Maria, aantrekkelijk door de pure schoonheid en avontuurlijk in een hogere, maar niet minder boeiende betekenis.

R.

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

46

„Ik heb je overal gezocht, Jimmy. Ik zou me maar haasten en omkleden. Je weet, dat er vanavond een revue is? In ieder geval heeft de gouverneur ons uitgenodigd om van tevoren met hem te dineren. Dat is over twee uur."

„Wat draagt men op officiële diners op Mars?" vroeg Jimmy.

„Zwarte shorts en een witte das, vermoed ik," zei Gibson aarzelend. „Of is het juiste andersom? In ieder geval zullen ze dat ons in het hotel wel vertellen. Ik hoop, dat ze iets kunnen vinden, dat me past."

Ze vonden inderdaad iets maar het kostte moeite. De officiële gelegenheidsdracht op Mars, waar in de warme steden, die slechts kunstmatige luchtverversing kenden, alle kleding tot een passend minimum beperkt bleef, bestond enkel uit een wit zijden hemd met twee rijen knopen van parels, een zwarte strikdas en zwart satijnen shorts met een ceintuur van brede aluminium schakels op een band van zwart elastiek. Het zag er eleganter uit dan men verwacht zou hebben, maar toen hij aldus uitgedost was voelde Gibson zich als een kruising tussen een padvinder en de Kleine Lord. Norden en Hilton stond het daarentegen heel goed; Mackay en Scott waren minder gelukkig en Bradley gaf er waarschijnlijk geen zier om hoe hij er uit zag.

De gouverneur woonde in het grootste particuliere huis op Mars, hoewel het op aarde bescheiden genoeg geweest zou zijn. Ze kwamen in de lounge bijeen voor een sherry en een praatje — èchte sherry — vóór het diner. Burgemeester Whittaker was als Hadfield's directe ondergeschikte eveneens uitgenodigd en terwijl hij luisterde naar hun gesprekken met Norden, begreep Gibson voor het eerst met welk een eerbied en bewondering de kolonisten opzagen naar de mannen, die hun enige schakel met de aarde vormden. Hadfield hield een lange tirade over de Ares, prees de snelheid van het schip en zijn laadvermogen en de gevolgen, welke een en ander hebben zou voor de economische verhoudingen op Mars.

„Voordat we naar buiten gaan," zei de gouverneur, toen ze hun sherry hadden gedronken, „zou ik u graag mijn dochter voorstellen. Ze is juist bezig met een oog te houden op de tafelschikking — excuseer me een ogenblik ik ga haar roepen."

Hij bleef inderdaad even weg.

„Dit is Irene," zei hij met een stem, welke trachtte om niet vol trots te zijn, maar daar volkomen in faalde. De een na de ander stelde hij zijn gasten aan haar voor. Jimmy was het laatst aan de beurt.

Irene keek hem aan en glimlachte liefjes.

„Ik geloof, dat we elkaar al eens ontmoet hebben", zei ze.

Jimmy kreeg een kleur, maar beheerste zich en glimlachte terug.

„Inderdaad," antwoordde hij.

Het was werkelijk heel dom van hem, dat hij het niet geraden had. Als hij er maar eens behoorlijk over nagedacht had, zou hij het hebben kunnen weten, wie zij geweest moest zijn. Op Mars was de enige man, die de wetten kon overtreden, degene, die de wetten oplegde. Jimmy herinnerde zich, gehoord te hebben, dat de gouverneur een dochter had, maar hij had de feiten nooit gecombineerd. Het was alles nu volkomen duidelijk: toen Hadfield en zijn vrouw naar Mars waren gekomen, hadden ze hun enig kind meegenomen, hetgeen in het contract nadrukkelijk was bedongen. Maar verder had niemand daartoe vergunning gekregen.

Het diner was uitstekend, maar aan Jimmy grotelijks verspild. Hij had nu niet bepaald zijn eetlust verloren — zoiets was ondenkbaar —, maar at met een verstrooid gezicht. Daar hij aan het einde van de tafel zat, kon hij Irene enkel zien door zijn hoofd op weinig waardige wijze ver achterover te buigen. Hij was heel blij, toen de tafel werd opgeheven en ze elders koffie gingen gebruiken.

De beide andere leden van het gouverneursgezin wachtten op de gasten. Ze hadden reeds de beste plaatsen ingenomen en daar keken ze — een paar prachtige Siamese katten — met ondoorgrondelijke blik naar de bezoekers. Ze werden voorgesteld als Topaz en Turquoisie, en Gibron, die van katten hield, probeerde onmiddellijk om goede vrienden met hen te worden.

„Houdt u van katten?" vroeg Irene aan Jimmy.

„O ja," zei Jimmy, die er een ongelofelijke hekel aan had. „Hoelang zijn ze al hier?"

„Ongeveer een jaar. Maar denkt u eens in: het zijn de enige dieren op Mars! Ik vraag me af, of ze voldoende van die eer doordrongen zijn."

„Mars is dat ongetwijfeld. Worden ze niet erg verwend en bedorven?"

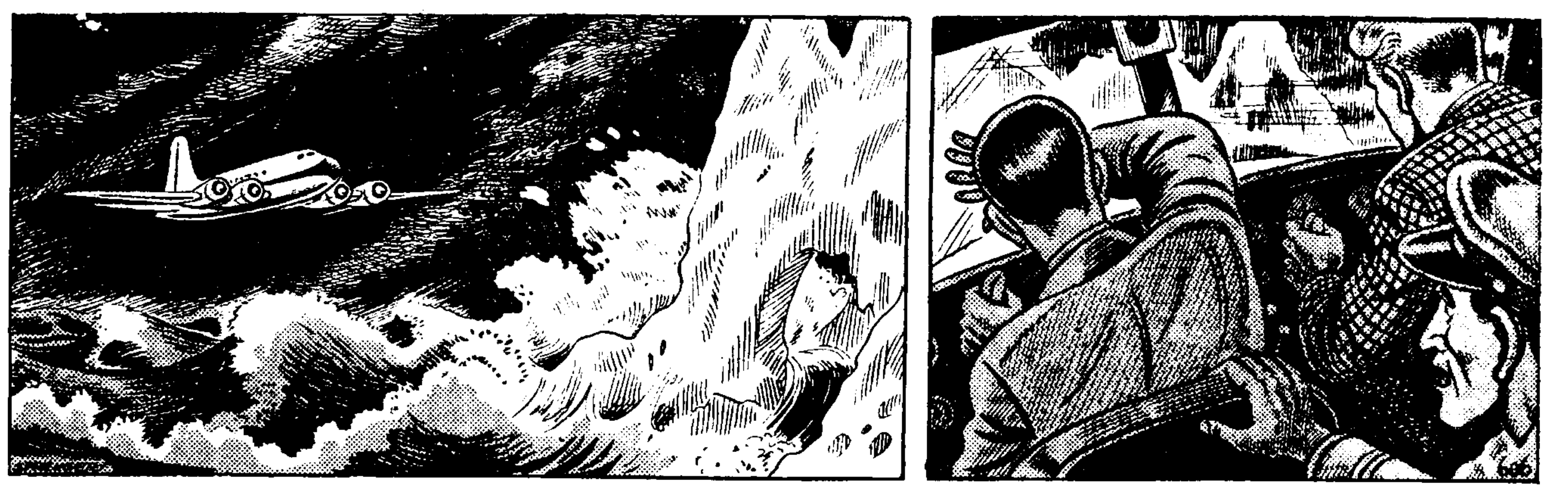
„Daar zijn ze te onafhankelijk voor. Ik geloof niet, dat ze werkelijk ook maar iets om iemand geven — zelfs niet om vader, hoewel hij graag doet, alsof het wel het geval is."

Heel geleidelijk en handig — hoewel het voor iedereen duidelijk geweest zou zijn, dat Irene hem altijd een slag voor was — bracht Jimmy het gesprek op meer persoonlijke dingen. Hij ontdekte, dat ze werkte op de boekhoudafdeling, maar veel wist omtrent de algemene gang van zaken in het gouvernementsgebouw waar ze hoopte eens een belangrijke bestuursfunctie te vervullen. Jimmy vermoedde dat de positie van haar vader eerder nadelig dan wat anders voor haar was. Hoewel het leven er in vele opzichten gemakkelijker door geworden moest zijn, moest het in andere opzichten een absoluut nadeel voor haar heten, want Port Lowell was verwoed democratisch.

Het was heel moeilijk om Irene over Mars te laten praten, want ze hoorde veel liever iets over de aarde, de planeet, die ze als kind verlaten had en die dus in haar geest het onwezenlijke van een droom moest hebben. Jimmy deed zijn best om haar nieuwsgierigheid te bevredigen, al heel blij, dat hij over iets praten kon, wat haar interesseerde. Hij vertelde over de grote steden van de aarde, haar bergen en zeeën, haar blauwe hemelen en voort ijlende wolken, haar rivieren en regenbogen — al die dingen, welke Mars verloren had. En terwijl hij sprak, raakte hij steeds dieper en dieper onder de bekoring van Irene's lachende ogen. Dat was het enige woord, waarmee men die ogen omschrijven kon. Ze scheen telkens op het punt om een grappig geheim te verklappen.

(Wordt vervolgd).

Avonturen van PILOOT STORM

606. — In steeds groter wordende cirgels koerste de glanzende Douglasmachine boven de grimmige schuimkoppen van de oceaan, op zoek naar Ysland. Het grote eiland moest toch zeker ergens in deze omgeving te vinden zijn. Meedogenloos lopen de wijzers van de brandstofmeters terug, maar met deze verraderlijke windstoten durfde Fred geen der vier 1400 p.k. motoren op non-actief te zetten. En dat hij alles van zijn vier trouwe Pratt en Whitneysvergen...... fred en Arend hadden juist besloten, dat een noodlanding onvermijdelijk werd en opdracht gegeven om alles daarvoor in orde te maken, toen door de laaghangende wolken en mistflarden voor hen uit opeens de omtrek van een kolossale ijsberg opdoemde, waar zij recht opaan suisden. Bijna gelijktijdig gaven de beide mannen een schreeuw van ontzetting en rukten het vliegtuig omhoog langs de razendsnel naderbij komende witte dreiging. Een ogenblik leek het of de dood hen vanuit zijn fort aangrijnsde........

INDONESIË heeft behoefte aan investeringskapitaal

Herstel internationaal crediet noodzakelijk

(Van een medewerker in Nederland)

Het is niet te verwonderen dat een jong land in alle moeilijkheden, die een nieuwe organisatie noodzakelijkerwijze meebrengt, nog niet in staat is zijn financiën zodanig te regelen dat alle betalinger voor importen en voor staatsuitgaven, soepel genoeg verlopen om ook op het tijdstip, waarop betalingstermijnen vervallen de nodige middelen tot zijn dispositie te hebben. Dat alles eist een routine en een accuratesse, die aan een jong land nu eenmaal vreemd zijn.

De omstandigheden zaten de nieuwe autoriteiten in Indonesië nu eenmaal niet mee. De eerste jaren van hun beheer hadden zij op uitzonderlijke wijze de loop der productenprijzen met zich mee. De prijzen van rubber, palmolie, koffie en andere exportartikelen bevonden zich in een langdurige hausse mede ten gevolge van de Korea-oorlog. Het leek tamelijk eenvoudig tot een sluitend budget te komen en toch is dat, zelfs in die buitengewoon gunstige tijden zelfs niet geheel gelukt. De regering had heel wat beloften in te lossen, die aan de T.N.I. en aan revolutionaire groepen in de tijd van de opkomst waren gedaan. Bovendien was de productie per hoofd van de bevolking ver beneden die van vòòr de oorlog.

De eenvoudige tani meende, dat met de onafhankelijkheid een tijdperk van bijzondere welvaart was ingetreden. Hij werd daarin gesteund door de stijgende nominale lonen, niet begrijpende dat de ijzeren wetten der economie nu eenmaal geen roofbouw toelaten.

De laatste jaren hebben die hoop op blijvende grote en gemakkelijke welvaart de bodem ingeslagen.

De dalende prijzen van alle exportproducten op alle wereldmarkten, gevoegd bij een te groot regeringsapparaat brachten noodwendig een steeds stijgende deficit met zich mede en de lijn van de minste weerstand volgende meende men door een devaluatie van de Rupiah van 1 op 3 tegenover de wereld valuta's de sleutel tot de aanpassing aan de veranderde omstandigheden te hebben gevonden.

In de Westelijke landen heeft men inmiddels reeds ingezien, dat devaluaties slechts een verschuiving van de financiële moeilijkheden tot een later tijdstip betekenen en dat alleen een grotere productiviteit tot blijvende welvaart kan leiden en ook Indonesië is bezig deze lessen te leren.

De moedige houding van Sjafruddin, president van de Bank Indonesia, die inmiddels de taak van de Javasche Bank had overgenomen, en die op de noodzakelijkheid van harder werken had aangedrongen werd zelfs in extremistische kringen als een verraad aan de revolutionaire zaak aangemerkt.

Toch geeft de houding van de Indonesische regering er blijk van dat het haar ernst is de productie op te voeren. Haar pogingen de stijging van de grondhuren voor de suikerindustrie af te remmen en de verhuur der grondhuren tijdig te doen plaats vinden, is reeds met succes bekroond en gesteund door de grotere veiligheid in geheel Indonesië, is de productie van alle grote exportartikelen in stijgende lijn gegaan. Weliswaar is de productie van rubber wat teruggegaan nu de gedaalde prijs van dat artikel vooral de bovolkingsrubber in moeilijkheden heeft gebracht; de productie van palmolie, thee en vooral van suiker toont evenwel een gestadige vooruitgang. Dat alles brengt evenwel tevens de noodzaak van nieuwe en grote investeringen met zich mede en de Indonesische regering stelt dan ook reeds geruime tijd pogingen in het werk buitenlands kapitaal aan te trekken. In de Verenigde Staten heeft dat streven weinig succes gehad doordat de Zuid-Oost-Aziatische politiek der Indonesische regering die vooral op neutraliteit is gericht, in Amerika weinig weerklank heeft gevonden. Ook in West-Duitsland slaagde men er nog niet in tot resultaat te komen.

Thans is men doende in Engeland kapitaal te vinden en het is voor alle betrokkenen te hopen, dat men daarin slagen zal. Want het afremmen van de importen, waartoe men uit gebrek aan deviezen is overgegaan, is natuurlijk geen oplossing. Alleen een toevloeiing van risico dragend kapitaal kan op de duur aan de uitbreiding der productie-activiteit de nodige armslag verlenen.

In elk geval zullen de verschillende pogingen tot het aantrekken van kapitaal de Indonesische regering het inzicht verder bijbrengen, dat vruchtbare gronden, geschikt voor de tropische producten, alleen niet voldoende zijn om het buitenlandse kapitaal tot investering te bewegen en zal zij inzien dat daartoe de nodige waarborgen moeten worden geboden.

Door de samenwerking van de Europese suikerfabrieken op Java en de rietverbouwende bevolking is reeds een beter klimaat geschapen, daar het gemeenschappelijke belang bij het tegengaan van rietbranden en rietdiefstallen reeds tot flink stijgende producties van suiker heeft geleid.

Van 600.000 ton suiker in 1953, waarvan 150.000 ton voor export werd bestemd, wordt de productie van 1954 der gezamenlijke suikerfabrieken geraamd op 720.000 ton, waarvan 240.000 ton voor export. Een stijging dus van de totaalproductie met 20 pct. Voor een deel is deze te danken aan uitbreiding van het plantareaal en gedeeltelijk aan een hogere opbrengst per ha. Vooral dit laatste is zeer belangrijk aangezien daardoor de kostprijs wordt gedrukt.

Bij een opbrengstprijs van Rp 265 per Quintaal superieure suiker, zoals het laatste jaar werd uitbetaald voor binnenlandse consumptie, is een lonende exploitatie verzekerd. Zoals alle Indonesische cultuuraandelen hebben ook suiker waarden de tol van het algemeen gebrek aan vertrouwen moeten betalen, want niettegenstaande de toestand in de suikerindustrie op Java de laatste jaren zienderogen is verbeterd, blijven zelfs de beste suikerfondsen op een peil genoteerd, dat in geen verhouding staat tot de werkelijke waarde.

Om maar enkele soorten te noemen: Handels Verg. Amsterdam: Kapitaal ƒ 60 millioen, reserves ƒ 57 millioen, netto winst vóór afschrijvingen ƒ 12,2 millioen dividend 7 pct, Beurskoers 127 pct.

Javasche Cultuur: Kapitaal ƒ 5 millioen, reserves ƒ 1,3 millioen. In Nederland aanwezige middelen ƒ 2,5 millioen winst voor afschrijvingen en reserveringen ƒ 2,3 millioen. Dividend 4 pct. Beurskoers 54 pct.

Pradjekan Tangarang: Kapitaal 2,7 millioen, reserves ƒ 4 millioen. Netto winst vóór afschrijvingen ƒ 0,6 millioen In Nederland aanwezige liquiditeiten ƒ 4 millioen. Onderneming staat Pro Memorie te boek. Dividend 12 pct. Beurskoers 123.

Watoetoelis Poppoh: Kapitaal ƒ 1,2 millioen, reserves ƒ 0,8 millioen. Netto winst vóór afschrijvingen en reserveringen ƒ 1,2 millioen. Onderneming staat ƒ 73.000.- te boek. Dividend 10 pct. Beurskoers 103 pct.

Van de minder sterke ondernemingen moeten nog genoemd worden: Ver. Vorstenlandsche Cultuur, Krian en Lawoe ondernemingen, die alle in fors tempo bezig zijn op hun vroegere verliezen in te lopen. Beurskoersen respectievelijk 21 pct, 29 pct en 13 pct.

De meer bemoedigende oogsttaxatie van suiker heeft slechts even de markt in de suikeraandelen beïnvloed. In het midden van de week kwam nogal wat vraag opzetten voor HVA's Nisu's Javasche Cultuur en enkele der minder courante suikeraandelen, maar toen het publiek deze betere stemming niet overnam, bekoelde de attentie weer snel.

Ook de annonce van de betaalbaarstelling der achterstallige coupons en der lossingen van uitgelote [illegible] en 4% obligaties Surabaia had slechts [illegible] de afdeling der Indonesische provinciale en gemeenteleningen een [illegible] verbetering ten gevolge.

Toch moet men constateren, [illegible] de Indonesische regering haar verplichtingen zeer loyaal nakomt, want [illegible] betaling van een jaar rente op de uitgelote obligaties voor de [illegible] men zich heeft moeten getroosten [illegible] rechtens niet gevorderd worden. [illegible] keurige geste werd zeker door het publiek niet verwacht, maar zij bewijst de goede wil in deze van de Indonesische regering.

Canada geinteresseerd in Duits probleem

Londen. — Canada heeft Engeland met nadruk laten weten dat het belang stelt in elk overleg inzake de herbewapening van Duitsland zulks naar aanleiding van de Britse suggestie om binnenkort te Londen een achtmogendheden-conferentie over dit vraagstuk te houden.

Een woordvoerder van het Foreign Office sprak de persberichten tegen, als zou Canada misnoegd zijn over de Britse suggestie inzake een acht mogendheden-conferentie, waaraan Canada niet zou meedoen.

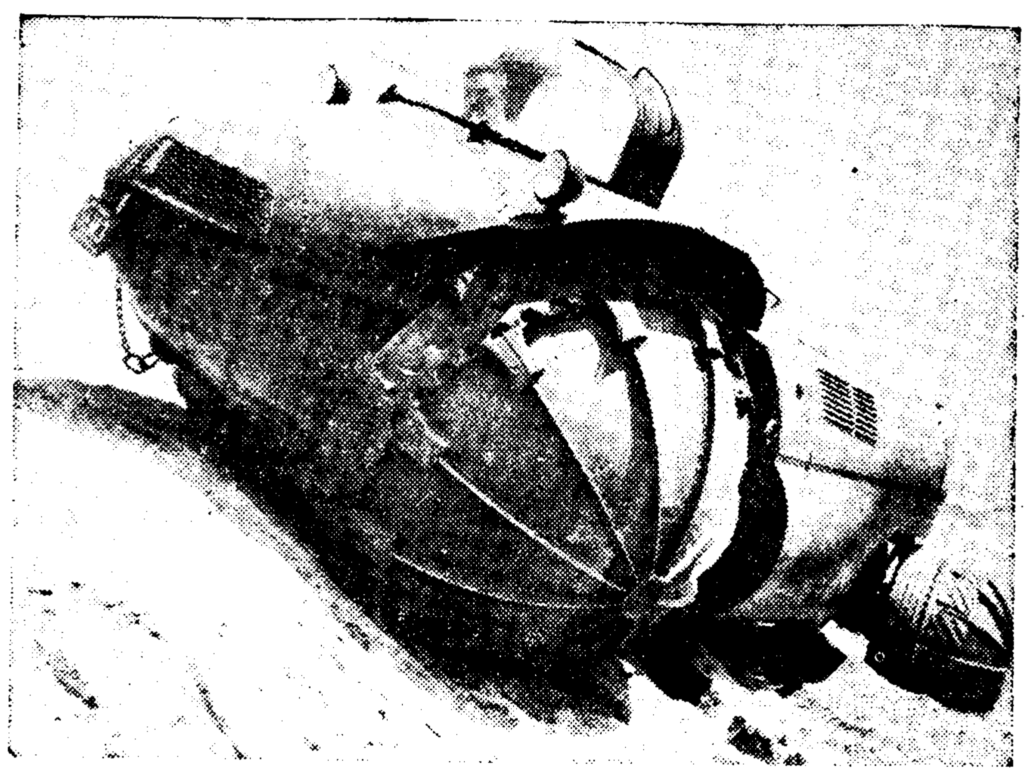
De woordvoerder wilde het bericht niet bevestigen dat Canada met kracht had aangedrongen de kwestie op de bijeenkomst van de NAVO-raad waarvan Canada deel uitmaakt, te bespreken.

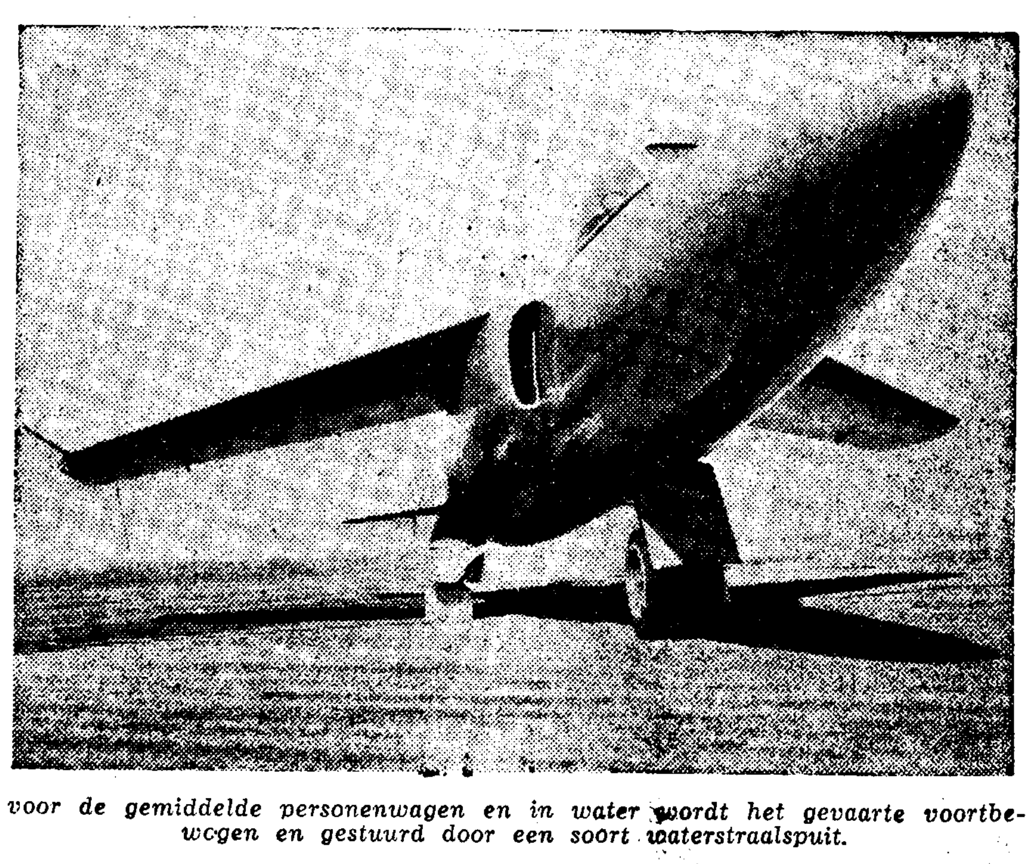
De wol moet gesponnen

De schapen zijn geschoren en de wol moet gesponnen. Elke dag kan men voor hun huisje in het dorpje Over Stowey in Somerset (Engeland) met hun spinnewiel mej. N. Biddulp en mej. G. Dickinson bezig zien. Zij zijn bekende persoonlijkheden voor het verkeer, dat regelmatig het dorpje passeert en dat hen altijd voor de deur van hun huisje vindt, als het weer dat toelaat.

De techniek maakt rare sprongen

Het is ons niet helemaal duidelijk geworden, waarvoor men dit merkwaardige voertuig ooit hoopt te gebruiken. De uitvinders, die het apparaat Rhino hebben gedoopt, zijn er in ieder geval blij mee en hebben het met gepaste trots in de omgeving van Indianapolis gedemonstreerd, waar het zonder enige moeite door een berg los zand sputterde. Volgens de uitvinders gaat het gevaarte, dat vijf ton weegt, trouwens overal doorheen. Het is zo geconstrueerd, dat, hoe dieper het in de grond, in de modder of waar dan ook in wegzakt, des te groter het wrijfvlak van de wielen en daardoor de trekkracht wordt. Op normale wegen doet de Rhino met zijn 110 pk motor niet onder voor de gemiddelde personenwagen en in water wordt het gevaarte voortbewogen en gestuurd door een soort waterstraalspuit.

De straaljager rechts is ook nieuw, zij het minder ongewoon. Het bijzondere van dit toestel, de Folland Midge, schuilt ditmaal in de geringheid van zijn afmetingen, die het tot een van de kleinste toestellen van zijn soort maken. Doordat het vliegtuig weinig weegt, kan het — ondanks de geringe kracht van zijn straalmotor — toch nog een snelheid van ongeveer duizend kilometer per uur bereiken.

Laatste Stuyvesant bezit verkocht

Twee millioen voor 25 ha. op Manhattan

Manhattan. — Maandag is het laatste van de Stuyvesant-bezittingen, een stuk grond van 25 hectaren, voor bijna twee millioen dollar in andere handen overgegaan. De grond maakte deel uit van een stuk land, dat 300 jaar geleden door de eerste Nederlandse gouverneur van het toenmalige Nieuw Amsterdam, Pieter Stuyvesant, voor 6400 gulden van de West-Indische Compagnie gekocht werd.

De grond, die op Manhattan Island ligt is tot 3 Augustus 1953 het eigendom geweest van de directe afstammelingen van Pieter Stuyvesant. Op die datum stierf de laatste afstammeling van de stichter van Nieuw-Amsterdam. De 25 hectaren zijn nu verkocht aan R.J. Norman, hoofd van een New Yorkse beleggingsfirma. De heer Norman heeft meegedeeld, dat hij een groep flatgebouwen van vijftien tot zestien verdiepingen hoog op dit stuk land wil laten bouwen.

De bijna twee millioen dollar, die de verkoop van het stuk grond heeft opgebracht, gaan tezamen met de meer dan vier millioen dollar, welke de rest van Stuyvesant's nalatenschap uitmaken, naar het St. Luke's Hospital.

Er zijn anderen die het kunnen

Los Angeles. — De regering heeft een werkvergunning onthouden aan Porfirio Rubirosa, voormalig Dominicaans diplomaat, om samen met Zsa Zsa Gabor in een film op te treden.

Hiermee bekrachtigde de regering een eerdere afwijzing van de aanvraag van Rubirosa door Herman Landon, districtsdirecteur van de immigratie- en naturalisatiedienst.

Landon zei de aanvraag te hebben afgewezen, omdat Rubirosa „in een cowboy-film als buffetknecht zou optreden en de honderden geschikte acteurs te vinden zijn, die dat kunnen doen".

Britse admiraliteit:

Sovjet-vloot verreweg grootste ter wereld

Gepraefabriceerde onderzeeërs

(Van onze Londense correspondent)

Dezer dagen publiceerde de Britse admiraliteit bijzonderheden omtrent de naoorlogse uitbreiding van de Russische vloot. De admiraliteit verwacht dat de Russische vloot over twee of drie jaren 2500 schepen zal omvatten, en wel 30 kruisers, 150 torpedojagers, 500 onderzeeërs, 500 motortorpedoboten, 1000 mijnenvegers en 300 escortevaartuigen. En de vloot zal beschikken over 4000 marinevliegtuigen. Vrijwel alle schepen van de Russische vloot zijn van naoorlogse constructie en hun bewapening bestaat uit de meest moderne vindingen op het gebied van torpedo's, tactische atoomwapenen en geleide projectielen.

Volgens Britse schattingen produceert Rusland jaarlijks minstens zes moderne kruisers en zestig onderzeeërs, en een groot aantal torpedoboten en andere vaartuigen. Rusland beschikt over ver in het binnenland gelegen fabrieken, die onderzeeërs praefabriceren buiten het bereik van vijandelijke bommenwerpers. De Russische onderzeeërsvloot is verreweg de grootste ter wereld en meer dan het dubbele van de gezamenlijke onderzeeërs van de Westerse mogendheden.

De admiraliteit schat dat Rusland sinds het eind van de oorlog 120 milliard gulden heeft besteed aan zijn vloot

Uit de eerste commentaren op het voorafgaande nieuws blijkt dat Britse marinedeskundigen uit de samenstelling van de Russische vloot concluderen dat men hier te doen heeft niet met een vloot voor defensieve doeleinden doch voor agressie, een „raiding fleet."

Hier volgen de vergelijkende cijfers voor de vloot van Groot-Brittanië, zoals deze er over drie jaar zal uitzien: 5 slagschepen, 19 vliegtuigmoederschepen, 29 kruisers (waarvan verreweg het grootste aantal van twaalf tot twintig jaar oud zal zijn), 100 torpedojagers, 194 fregatten (escortevaartuigen), 3 snelle mijnenleggers, 57 onderzeeërs en 309 mijnenvegers. De Amerikaanse vloot beschikt heden over: 15 slagschepen, 112 vliegtuigmoederschepen, 75 kruisers, 600 torpedojagers en 201 onderzeeërs.

Ofschoon de Westerse mogendheden gezamenlijk beschikken over een groter vlootpotentieel dan Rusland, dient bedacht te worden dat de Westerse vloten een taak te vervullen hebben op alle wereldzeeën, terwijl Rusland, een landmogendheid, waarvan de vloot niet tot primaire taak heeft maritieme verbindingswegen open te houden, zijn vloot kan concentreren voor een aanval op de zwakste punten van de zeewegen welke de Westerse mogendheden met elkaar verbinden.

Rusland wil de Olympische Spelen organiseren

Moskou. — Constantin Adrianov, vooraanstaand lid van het I.O.C. en hoofd van het Olympisch Comité der Sovjet-Unie, heeft zich gisteren in een exclusief interview uitgesproken voor uitbreiding der sportbetrekkingen tussen Oost en West, en bekend gemaakt dat de Sovjet-Unie hoopt in de niet te verre toekomst de Olympische Spelen toegewezen te krijgen.

Adrianov verklaarde dat de sportbetrekkingen tussen de communisten en het Westen in de afgelopen jaren reeds aanzienlijk verbeterd zijn.

Adrianov zeide dat de Russische sport nog altijd de weg omhoog gaat. „Eigenlijk behoort men geen voorspellingen in de sport te doen, maar ik hoop dat we in 1956 in Melbourne de Olympische Spelen zullen winnen", verklaarde hij. Naar zijn mening hebben de Russen ook al in Helsinki gewonnen.

Adrianov noemde de toekomst der sportbetrekkingen tussen Oost en West „rooskleurig". Adrianov meende, dat na het bezoek der Russische schaakspelers aan Amerika ook de sportbetrekkingen tussen Rusland en de Verenigde Staten op de goede weg komen. Hij geloofde dat er in de nabije toekomst belangrijke sportontmoetingen tussen Rusland en de Verenigde Staten zullen plaats vinden.

Naar de mening van de Rus bevindt het I.O.C. zich „fundamenteel" op de goede weg, maar hij gaf een aantal beleidswijzigingen aan die duidelijk ten doel hebben Rusland meer zeggenschap in het Olympische lichaam te geven en een betere kans met het leeuwendeel der gouden medailles weg te lopen. „Er is een tendenz in het I.O.C. om het aantal wedstrijden te beperken.

Dit is fout. We moeten de Olympische Spelen steeds groter maken, alle belangrijke sporten in het programma opnemen en vrouwen een gelijke kans bieden uit te komen", aldus Adrianov. Zo wilde hij het volley-ball en wat de dames betreft het roeien, hardrijden op de schaats en basketball opgenomen zien, sporten waarin de Russen uitblinken.

Adrianov zag niet in waarom men de Olympische spelen niet in de hand kan houden als ze steeds groter worden. In Rusland worden wel kampioenschappen met 10.000 tot 15.000 deelnemers georganiseerd en volgens Adrianov is men dan de situatie beslist meester.

Na nog te hebben opgemerkt dat de Amerikaanse superioriteit in de athletiek, zoals die op de laatste twee Olympische Spelen tot uitdrukking kwam een ding van het verleden is, gaat Adrianov de oorzaken aan van de snelle vooruitgang van de Russische sport.

1. De sport — of liever gezegd lichaamscultuur — is een massale beweging in de Sovjet-Unie en heeft gelijke status en de zelfde steun der overheid als de „algemene opvoeding.

2. De sportactiviteit in de Sovjet Unie, het gebruik van faciliteiten en uitrusting en de deelneming aan wedstrijden is gratis. „We hebben millioenen actieve sportlieden en eenieder die wat waard is krijgt gelegenheid zijn talenten te ontwikkelen."

Adrianov gaf openhartig toe dat de Russische sport onder staatsbeheer staat, maar hij hield vol, dat er in geen enkele vorm professionalisme is, daar de sociale omstandigheden elke gelegenheid tot de ontwikkeling der sport ter wille van het geld uitschakelen.

Nederl. schip redt 18 man van hongerdood

Stuurloos scheepje opgepikt

Op de thuisreis naar Amsterdam heeft het ss „Amstelvaart" van de rederij Amsterdam, dat een chartertocht voor de mij. „Nederland" naar de Oost heeft gemaakt, dezer dagen in de Golf van Aden het leven gered van achttien uitgehongerde opvarenden van een 73 ton metend inlands zeilscheepje. Daardoor konden ook veertig geiten voor de hongerdood behoed worden. Voor 260 andere geiten kwam de redding te laat.

Het was de „Almanatkrim" van een zekere Hagan Fareh uit Berbera (Somaliland) een bootje zonder motor, dat wegens een mankement aan het roer reddeloos verloren scheen, toen het minstens acht dagen lang stuurloos ronddobberde in de Golf van Aden, zonder dat iemand het opmerkte.

Kapitein H. Bennink van de „Amstelvaart" werd voor de uitgehongerde bemanning de reddende engel.

Oostenrijk — In Wenen is het congres begonnen van de interparlementaire unie. Er nemen ook afgevaardigden uit Oost-Europa aan deel.

Nieuwe behandeling voor lijders van kinderverlamming

Brussel. — Het blad „La Rappel" uit Charleroi bericht dat lijders aan kinderverlamming, die in een ziekenhuis in de streek van Charleroi verpleegd worden, thans een geheel nieuwe behandeling ondergaan. Het blad maakte bekend hierover meer bijzonderheden te zullen verstrekken en schreef verder: „Wij hebben eerst besloten dit te publiceren, nadat wij in zeer gezaghebbende kringen inlichtingen hadden ingewonnen.

Ter staving van de documentatie, waarover wij beschikken, en ingevolge gesprekken die wij met genoemde kringen hebben gevoerd, zijn wij in staat mee te delen dat lijders aan kinderverlamming, zelfs degenen, die verlamde ledematen hebben of sedert verscheidene maanden in een stalen long leven, de hoop niet behoeven op te geven hun gezondheid volledig te herwinnen". „De uitvinder van de nieuwe behandeling, die een der meest opzienbarende ontdekkingen van de huidige eeuw belooft te worden, is een Belgische geleerde, die in wetenschappelijke kringen van de gehele wereld een grote faam heeft verworven en die reeds 35 jaar geleden met laboratoriumonderzoekingen is begonnen", aldus „Le Rappel".

GREENE:

„Ik ben nooit serieus communist geweest"

Dorval. — Graham Greene, de Britse schrijver, „zegde de Amerikaanse ambtenaren dank" voor hun hulp om zijn inzichten over „de hysterische vormen", die de Amerikaanse immigratiepolitiek aanneemt, wereldkundig te maken. Maandag j.l. werd Greene de toelating tot Puerto Rico ontzegd, omdat hij niet in het bezit was van een Amerikaans visum. Hij begaf zich daarop uit Havana naar Montreal en hield daar op het vliegveld een persconferentie. Hij zei, dat de Amerikaanse autoriteiten hem in de kaart speelden door hem een nieuwe gelegenheid te geven om zijn afkeer met de Wet-McCarran-Walter kenbaar te maken.

Zijn geschil met de functionarissen op Puerto Rico was voor Greene zijn derde moeilijkheid sinds 1952 met de Amerikaanse vreemdelingendienst; de moeilijkheden vloeien voort uit het feit, dat Greene in 1923 gedurende vier weken lid was geweest van de communistische partij. Greene zei vandaag: „Ik ben nooit serieus communist geweest".

Warschau. — Een groep van zeven leden van het Britse parlement is in Warshau aangekomen. Zij is uit genodigd door het Poolse comité voor culturele samenwerking met het buitenland.

Belangstelling voor de jaarbeurs

Utrecht. — In totaal 2.632 firma's uit 24 landen nemen deel aan de Najaarsbeurs te Utrecht van 7 t/m 16 September. Met 1.100 inzendingen geeft Nederland een overzicht van zijn productie. Wat het buitenland betreft bezet West-Duitsland de eerste plaats met 627 inzendingen, Groot Britannië met 259 de tweede en de Verenigde Staten met 103 de derde plaats.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

In een van de talrijke Bestiaria of Beestenboeken, waaraan Engeland en de rest van Europa zo rijk waren in de Middeleeuwen, kan men, naar wij een dezer dagen ontdekten, bijzonderheden vinden over zekere gewoonten van de egel, welke, naar wij vermoeden, aan menigeen onbekend zijn. Wij lazen namelijk dat de egel, als de wilde herfstwind door de appelbomen is gevaren in de boomgaard, zich aanstonds derwaarts spoedt. Aangekomen temidden van de in het natte gras verspreid liggende appelen, begint de egel ruggelings over de appelen te rollen. Onze tekst gebruikte zelfs het werkwoord „to wallow", „wellustig rondwentelen". Deze wellustige rondwenteling wordt volgens het Middeleeuwse Bestiarium voortgezet totdat de egel van mening is dat hij voldoende appelen aan zichzelf vastgeprikt heeft. Als dit ogenblik is bereikt, begeeft zich de egel met een maximum lading aan appelen „zingend" naar huis.

Waarom zingen?

Wij zijn met de gewoonten van de egel minder vertrouwd dan met die van de eenhoorn. Wij hebben de egel altijd voor een deftig dier gehouden, want toen wij voor het eerst van ons leven een egel in het wild zagen, geschiedde dit op een late middag toen wij wandelende waren (mét een wandelstok) door een van de deftigste en meest onwilde villawijken van Haren, ten Zuiden van Groningen. Wij wisten verder dat de egel de gewoonte bezit om, al hij zich bekoord voelt van een heuvel af te dalen, zich op te rollen in een bal en vervolgens domweg naar beneden te tuimelen. Wij wisten dat hij een uitstekend zwemmer is en veel sneller kan lopen dan zijn korte pootjes zouden doen vermoeden. Dat evenwel de egel op zo oorspronkelijke wijze appelen vergaarde en naar huis vervoerde wisten wij niet. Wij wisten dat zwanen zongen alvorens te sterven (de dichter Coleridge was van mening dat menig dichter er beter aan deed te sterven alvorens te zingen). Maar wij hadden nooit gehoord dat egels zingen bij het binnenbrengen van de oogst.

Wij zullen wellicht nimmer vernemen wat het is dat de egels zingen als zij, waggelend onder de appelenoogst, huiswaarts keren door de boomgaard, zoals niemand ooit gehoord heeft waarvan de Sirenen zongen. Maar wij zijn tevreden met het feit dat egels zingen, des te tevredener omdat wij ons niet behoeven af te vragen wat de egel tot zingen noopt. Het is duidelijk dat men hier te doen heeft met dankliederen voor de oogst.

De vraag waarom mensen — en blijkbaar sommige dieren — op hun eentje zingen heeft ons altijd geboeid. Toen wij nog jong waren geloofden wij in onze naïeveteit dat het geluk was dat mensen er toe bracht zich te uiten in gezang. Doch wij verloren dit bijgeloof maar al te spoedig. Wij hadden namelijk een schoolkameraad die behoorde tot een gezin dat eendrachtig en gezamenlijk huiverde zodra de vader des huizes uitbarstte in, meestal godsdienstig, gezang. Het ergste was, als de goed man in de vroege ochtendstond op zijn eentje door het huis rondwaarde, luid zingend „Vrede op aarde!", want dat betekende dat het voor die dag met de vrede in het huis gedaan was. Dan rilden de kinderen in de bedden en de kat vloog over de tuinmuur en verschool zich in de tuin van de buren. Het was een goed man, en een vroom man. Hij zat alleen maar verschrikkelijk in de knoop. Later hebben wij begrepen dat deze ongelukkige huisvader slechts zong om het naderende gevaar te bezweren. Hij had het zwerk van zijn geest voelen betrekken, en het zingen over vrede op aarde was een laatste en altijd te late poging om de vrede af te roepen waarvan hij in zijn binnenste wist dat zij voor die dag reeds reddeloos verloren was

Bariton in de badkamer

Later hebben wij ook ontdekt dat vele mensen zingen uit angst, en niet alleen in het duister. En wij kennen mensen die zachtjes beginnen te neuriën, als zij lijden onder grote spanning. Het is een beschaafde variant van de veiligheidsklep op een stoommachine die vertwijfeld gilt als de inwendige spanning te groot is geworden. En een Engelse glazenwasser heeft ons verteld dat hij soms opeens bang wordt als hij boven op een al te hoge ladder staat. Dan begon hij altijd met luide stem „Annie Laurie" te zingen, een merkwaardige keuze, want in de slotzin van de eerste strofe verklaart de minnaar dat hij bereid is voor zijn beminde Annie Laurie zich neder te leggen en te sterven.

Een gezin, dat huiverde als de vader des huizes uitbarstte in godsdienstig gezang.

Zoals bekend, zingt een beschaafd Engelsman niet op zijn eentje, tenzij hij er zijn brood mee verdient, zoals een beschaafd Engelsman ook nooit praat over zijn vader, doch wel bereid is over hetzelfde onderwerp een boek te schrijven. Er is evenwel één algemene uitzondering. Elke nette Engelse woning beschikt over een particulier concertzaaltje waar het de bewoners van het huis is toegestaan in eenzaamheid te zingen, mits de deur veilig gegrendeld is en de rest van het gezin derhalve geen gevaar loopt. Dat zaaltje is de badkamer. Daar zingen de Engelsen niet slechts, doch achten zij het bijna een plicht te zingen. Zelfs in Engelse hotels hebben wij vanachter veilig gesloten badkamerdeuren luidkeels horen zingen. En één keer hebben wij discreet heen en weer geijsbeerd in de corridor van een Engels hotel om te zien wie wel de zanger kon zijn. Want toen wij voorbij de badkamer liepen, hoorden wij een mooie bariton die, het geluid van stromende wateren overstemmende, zong van een ruiker rozen die hij aan zijn beminde had gezonden. En zij, zo zong hij terwijl het water kolkte in de kuip, had over de rozen alleen maar geademd en de bloemen aan hem teruggezonden. En nu waren de rozen, zo zong hij en plonsde rond in de kuip, nog steeds in volle bloei, en hij verklaarde onder ede („I swear!") dat zij niet langer roken naar zichzelf doch naar de beminde waarvan de zoete adem over de bloemen was gegleden.

De stem was mooi, vol en beheerst, en de bezongen ervaring met de rozen interessant. Wij wilden zien wie de zanger was. Na enige tijd ging de badkamerdeur open en er kwam een heel klein, heel corpulent mannetje naar buiten, met een gezicht zo onbeschrijfelijk zuur en met lippen zo dun en zo verbeten op elkander geperst, dat het moeilijk te geloven was dat aan zo'n gezicht, en aan zulke lippen ooit enig gezang was ontgleden, tenzij misschien een lied over augurken. En het mannetje keek ons in het voorbijgaan zo venijnig aan dat wij niet langer konden geloven dat wat hij van de rozen gezongen had werkelijk gebeurd was.

Het oog van de bankier

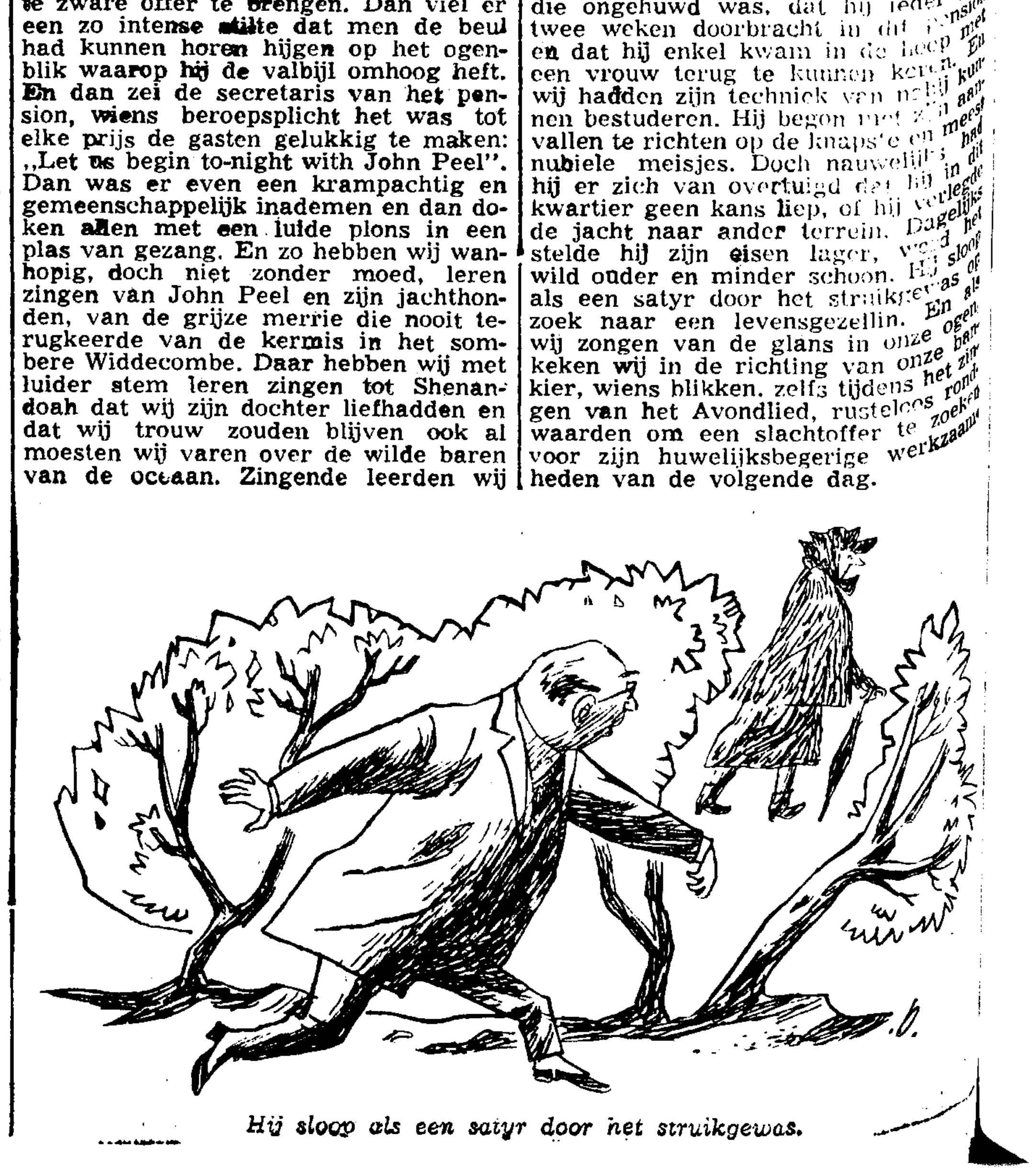
Verder zingen de Engelsen alleen en masse, het liefst met zijn tienduizenden aan het begin van een belangrijke voetbalmatch, of van een „taptoe", zoals men de grote militaire schouwspelen noemt welke de Engelsen zo voortreffelijk kunnen organiseren in de hoop vrijwilligers in het leger te lokken.

En toch kunnen wij tot onze grote tevredenheid verklaren dat wij een zeer groot aantal oude Engelse volksliederen — en Engeland bezit er vele en zeer schone — hebben leren zingen. En dat hebben wij van de Engelsen zelf geleerd Dit zangonderricht behoort tot een van de zonderlingste herinneringen die wij aan Engeland zullen behouden. Er is in Engeland een vereniging die op de mooiste plekken van Engeland, Schotland en Wales grote vacantie-pensions bezit. En toen wij voor het eerst van ons leven naar Engeland gingen, aan het eind van de twintiger jaren, brachten wij de eerste veertien dagen van ons verblijf door in een dezer pensions, en wel in wat door velen wordt beschouwd als het mooiste landschap van Engeland, het Merendistrict in het graafschap Cumberland. En daar hebben wij Engelse liedjes leren zingen.

In dit pension was alles georganiseerd op wat wij toen beschouwden als geheel on-Engelse wijze. Men stond allemaal op op hetzelfde (vroege) uur. Het ontbijt werd gezamenlijk genoten. Om precies 9.30 was het aantreden voor de verplichte excursie, de bergen in. De mannelijke leden van het gezelschap droegen de rugzakken waarin de nogal griezelige benodigdheden voor een koud noenmaal waren verpakt. Om één uur precies zette men zich neder in het gras, op de hei, onder de bomen van het bos of langs de oever van beek, rivier of meer om de meegetorste spijzen te nuttigen. Om precies vier uur in de middag keerde men naar huis terug. Om precies 4.30 werd gezamenlijk thee met kaakjes genuttigd. Vervolgens was er twee-en-een-half beschikbaar voor het omkleden en voor bespiegelingen over de vrije wilsuiting. Om 7 uur werd gezamenlijk gedineerd. En om acht uur was het aantreden voor collectief amusement in de grote salon En daar werd gezongen.

De vereniging had haar eigen zangboekjes, die van te voren werden uitgereikt. Wij zullen nimmer dit avondlijk gezang vergeten. Iedereen ging zitten. Als alle stoelen en kozijnen bezet waren, zocht de rest een heenkomen op de gladde parketvloeren en probeerde gezichten te trekken die getrokken behoren te worden als men zich genoopt ziet op de vloer van een salon te gaan zitten. In alle ogen verscheen de glazige uitdrukking van hen die bijna boven hun krachten beproefd worden; die na lang en bitter wikken en wegen hebben besloten het van hen gevergde, al te zware offer te brengen. Dan viel er een zo intense stilte dat men de beul had kunnen horen hijgen op het ogenblik waarop hij de valbijl omhoog heft. En dan zei de secretaris van het pension, wiens beroepsplicht het was tot elke prijs de gasten gelukkig te maken: „Let us begin to-night with John Peel". Dan was er even een krampachtig en gemeenschappelijk inademen en dan doken allen met een luide plons in een plas van gezang. En zo hebben wij wanhopig, doch niet zonder moed, leren zingen van John Peel en zijn jachthonden, van de grijze merrie die nooit terugkeerde van de kermis in het sombere Widdecombe. Daar hebben wij met luider stem leren zingen tot Shenandoah dat wij zijn dochter liefhadden en dat wij trouw zouden blijven ook al moesten wij varen over de wilde baren van de oceaan. Zingende leerden wij Billy Boy vragen of zijn lieve Nancy een biefstuk kon bakken. Wij spoorden Mozes met klem aan zijn volk heen te leiden uit Egypte. Wij maakten de inventaris op van de ark van Noë, en zongen van onze tante die de vorige maand was overleden en die ons een veren bed, een houten kunstbeen, een katoenen onderbroek en een koffiepot zonder tuit had nagelaten; van de bel van de hel die lekker tingelingeling zei „voor jou maar niet voor mij", want voor ons zongelongelongen de Engelsen. En wij smeekten de bedelaar, met een brok in onze keel, of hij er alsjeblieft van af wilde zien ons gebedenboek te stelen, want als hij zich de moeite wilde getroosten het boek te openen, kon hij voor zichzelf ontdekken dat wij er een lok in bewaarden van het haar van onze moeder, kon hij zien dat de plaats voor ons avondgebed was aangegeven met een verdord vergeetmijnietje. „O, don't take", zongen wij, „my prayerbook, Mister Burgular!"

Zo hebben wij kennis gemaakt met Engelands rijke liederenschat. En wij zijn daarvoor van harte dankbaar. En zo wij al bij het terugdenken soms enige schaamte gevoelen, dan is het slechts omdat wij ook altijd trouw meegezongen hebben, als aan het eind van het georganiseerde amusement plichtmatig het Avondlied (staande) werd gezongen voordat wij op het voorgeschreven uur naar bed gingen. Want wij bezitten ook een vrij grondige kennis van Duitse volksliedjes. Maar in de gehele Duitse liederenschat zijn wij nimmer een lied tegengekomen van zo kleverige en schaamteloze sentimentaliteit als dat Avondlied waarin wij de slaap, „slaap, lieve slaap!", smeekten zich over onze oogleden te willen vlijen. Dit lied bevatte een korte kernachtige beschrijving van de geneugten die wij gemeenschappelijk verklaarden de afgelopen dag te hebben ondergaan. „Onze ogen hebben geglansd van genot!" zongen wij wanhopig, zong de bejaarde postdirecteur, de bankier uit Leeds, de brouwer uit Middlesex, de ongehuwde onderwijzeres van middelbare leeftijd, zong de eerste machinist van een oceaanstomer, het echtpaar dat een sigarenwinkel dreef in Sheffield, zong de beambte van de publieke leeszaal van Londens Bethnal Green die Jack Luck heette en een zware baard had. Dat zongen ook wij zelf. Maar, ofschoon wij nog jong waren en onkritisch, dwaalden onze blikken, op het rijke ogenblik waarop wij zongen van hoe onze ogen hadden geglanst van genot, naar de bankier uit Leeds. Want wij wisten van de bankier, die ongehuwd was, dat hij ieder jaar twee weken doorbracht in dit pension en dat hij enkel kwam in de hoop met een vrouw terug te kunnen keren. En wij hadden zijn techniek van nabij kunnen bestuderen. Hij begon met zijn aanvallen te richten op de knapste en meest nubiele meisjes. Doch nauwelijks had hij er zich van overtuigd dat hij in dit kwartier geen kans liep, of hij verlegde de jacht naar ander terrein. Dagelijks stelde hij zijn eisen lager, werd het wild ouder en minder schoon. Hij sloop als een satyr door het struikgewas op zoek naar een levensgezellin. En als wij zongen van de glans in onze ogen keken wij in de richting van onze bankier, wiens blikken, zelfs tijdens het zingen van het Avondlied, rusteloos rondwaarden om een slachtoffer te zoeken voor zijn huwelijksbegerige werkzaamheden van de volgende dag.

Hij sloop als een satyr door het struikgewas.

PRAENATALE ZORG

(Van onze medische medewerker)

In een tijd, die nog niet zo heel ver achter ons ligt, - en hier en daar zelfs nu nog - huldigde men de opvatting, dat de zwangerschap een volkomen natuurlijk gebeuren is, waarbij men de natuur maar het best haar gang kan laten gaan, zonder dat extra-zorg of bijzondere maatregelen geboden zouden zijn. Daarom oordeelde men het in diezelfde kringen ook pas bij de bevalling nodig de hulp van de vroedvrouw of van de huismedicus in te roepen. De moderne verloskunde leert ons echter, dat de veronderstelling, waarvan men hier uitgaat, ongetwijfeld zeer juist is, maar dat de conclusie, die men daaruit meende te mogen trekken, verkeerd is.

Het spreekt van zelf, dat de zwangerschap zelf niet ongezond is, eerder een teken van gezondheid. Maar zoals bij een intensieve sportbeoefening - een zeer gezonde bezigheid immers - toch wel eens aan het lichaam te hoge eisen gesteld kunnen worden, zo kan ook de zwangerschap daaraan wel eens te hoge eisen stellen. Er treden dan bepaalde stoornissen op, die men graag zo spoedig mogelijk ontdekt om zijn maatregelen te kunnen nemen. Deze zorg voor moeder en kind voor de geboorte noemt men praenatale zorg.

Deze praenatale zorg is een onderdeel van de geneeskundige voorzorg en behoort dus tot de taak van de huisarts. Een en ander is in de grote steden in poliklinieken georganiseerd, als maatregel van sociale aard in het belang van de volksgezondheid. Deze verloskundige poliklinieken verlenen dus aan allen die door de huisarts daarheen verwezen worden geheel gratis advies. In de eerste maanden is het voldoende één keer per maand op contrôle te komen, hetzij bij de huisarts, hetzij dus op een verloskundige polikliniek. Maar naarmate de zwangerschap vordert en de eisen die zij aan het lichaam stelt groter worden is vaker contrôle gewenst. In de laatste maand is het zelfs nodig, dat dit wekelijks geschiedt.

Wat zijn nu de concrete dingen waar men op let? De bloeddruk kan stijgen en als men dit tijdig ontdekt kan deze stijging makkelijk bestreden worden met zoutloos dieet. Indien men deze bloeddrukstijging niet bestrijdt, kan deze stoornis leiden tot de gevreesde zwangerschapstoxicose, ofwel zwangerschapsstuipen, die meestal de dood van het kind en vaak ook die van de moeder tot gevolg kunnen hebben indien men geen doeltreffende behandeling instelt. Doet men dit wel dan gaat meestal alles goed.

Zwangerschap is weliswaar volkomen natuurlijk gebeuren, doch vergt extra-zorg en soms bijzondere maatregelen

Verder wordt er bloedonderzoek gedaan, waardoor men bepaalde ziekten, die het leven van moeder en kind bedreigen, kan opsporen en behandelen. Ook de bloedgroep en de Rhesusfactor worden bepaald, zodat ons ook op dit gebied geen verrassingen meer te wachten staan. Kortom, tal van onderzoeken worden gedaan om te zien of straks de baring normaal kan verlopen. Krijgt men de overtuiging dat dit niet het geval zal zijn, dan zal men de bevalling niet thuis laten verlopen, doch de a.s. moeder tijdig in een goed geoutileerde kliniek laten opnemen. Dit is dan een opname op „Medische Indicatie", wat erop neerkomt dat het ziekenfonds in de daarvoor in aanmerking komende gevallen de kosten van deze opname draagt.

Helaas wordt nog veel te weinig 't belang van de praenatale zorg ingezien, een belang dat voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk zal zijn.

van S.

Na vaart met aftandse Ned. kotter

Duitsers vluchten met een gestolen jacht uit Cherbourg

Cherbourg. — Schepen die het Westelijk deel van de Atlantische Oceaan en het Kanaal bevaren, hebben van de politie in Cherbourg opdracht gekregen uit te kijken naar een Brits jacht, dat in de nacht van Vrijdag op Zaterdag verdwenen is uit de haven van Cherbourg. Het jacht, genaamd „Orion", is het eigendom van de Engelse ingenieur Harold Hotseman, die op 23 Augustus de haven was binnengekomen en het jacht had achtergelaten om naar Parijs te gaan. Men neemt aan, dat enige Duitsers, die begin Augustus met een aftandse kotter in Cherbourg waren aangekomen, er met de „Orion" tussenuit zijn gegaan. Zij zouden het voornemen hebben gehad naar Brazilië te gaan.

Op 7 Augustus kwam de in deplorabele toestand verkerende kotter „Zeemeeuw" in Cherbourg aan. Aan boord bevonden zich een officier van de voormalige Kriegsmarine, Reinhard, een slotenmaker, Ronald Hoff en zijn vrouw, een zekere Heinz Seidelmeier en een vrouw genaamd Waltrud Sikowski. Ook zou er nog een lange magere man met donkere haren, vermoedelijk een Zuid-Amerikaan, aan boord zijn geweest. De kotter, waarmee zij arriveerden en die een zo typisch Nederlandse naam draagt, zou door de Duitsers, die volgens berichten afkomstig zouden zijn uit de Russische zone, van een Nederlander zijn gekocht.

Toen het scheepje de haven van Cherbourg binnenvoer, zagen de mensen op de kade hoe de vrouwelijke opvarenden onophoudelijk hoosden om het bootje drijvende te houden. De mannen stuurden en gaven daarbij blijk weinig begrip van stuurmanskunst te hebben. De ex-marine-officier schijnt de enige te zijn, die ervaring heeft in het varen. Tot afgelopen Vrijdag hebben de opvarenden van „De Zeemeeuw" zich erg gedekt gehouden, behoudens een enkel contact met rond Brest wonende Duitsers. Zaterdagochtend bleek de „Orion", het Britse jacht, verdwenen te zijn, terwijl „De Zeemeeuw" onbemand in de haven lag.

Intussen heeft een semafoor-wachter gemeld, dat hij een jacht heeft waargenomen, dat aan de opgegeven beschrijvingen voldoet. De „Orion" zou zich enkele kilometers buiten de Noordkust van Bretagne bevinden en had de Union Jack, de Britse vlag, in top. Het schip zou in Noord-oostelijke richting varen, waaruit men zou moeten opmaken, dat de opvarenden het plan hebben opgegeven om naar Brazilië te varen.

Het gaat Arthur Rank beter

Londen. — De Britse filmondernemingen van J. Arthur Rank, die vijf jaar geleden aan de rand van de ondergang schenen te staan, hebben haar financiele toestand aanzienlijk kunnen verbeteren. Verschillende ondernemingen werken weer met winst.

Vijf jaar geleden had het concern van Rank nog een bankschuld van 16 millioen pond sterling.

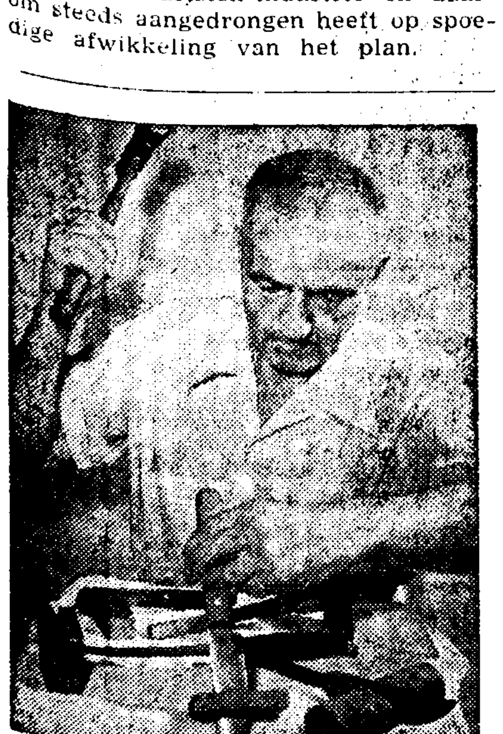
De winsten van 't afgelopen boekjaar zijn grotendeels het resultaat van de opbrengsten van drie films, „Genevieve", „Doctor in the house" en „Trouble in store", die overal ter wereld grote successen hebben behaald.

ARUBA

B.C. verleent bouwvergunning voor Basiroeti

Oranjestad. — Het Bestuurscollege verleende de firma Ch. Neme de vergunning voor het bouwen van een bungalowhotel in overeenstemming met het Basiroetiplan. De ontwerper is de architect Scott van de firma Petrona & Croes. Deze firma zal ook het werk uitvoeren. Er wordt nu nog op definitief antwoord gewacht van de heer Neme, die momenteel buitenlands vertoeft, waarna weldra met de bouw begonnen zal worden.

Wij tekenen hierbij aan, dat, wat de plannen betreft, men bijna over een tweede lustrum kan spreken. Want als wij ons niet vergissen, begon men reeds in 1946 met plannen te maken. Het huidige Bestuurscollege komt echter de eer toe, dat het ondanks tegenspoed (mogelijk ook tegenwerking) in dit plan de eerste stap gezien heeft naar een touristen-industrie en daarom steeds aangedrongen heeft op spoedige afwikkeling van het plan.

Een geheim procédé van smeden en temperen heeft de smid Leo F. Baker uit Chicago in staat gesteld, om boven afgebeelde messen te vervaardigen, waarmee hij zonder de minste moeite een stuk staal in twee stukken kan snijden zonder dat de messen ook maar enig teken van schade vertonen. Het harde en taaie lemmet is het resultaat van 40 jaar experimenteren, waarmee Baker is bezig geweest. Hij beweert de enige man te zijn, die messen kan maken, waarmee men staal kan snijden zonder dat het blad beschadigd wordt.

Crisis in CDU

Heengaan van Adenauer geeist

Berlijn. — In de Duitse CDU, de partij van Bondskanselier Adenauer, heerst ernstige spanning. De linkervleugel van deze partij en onder hen vooral de uit de KAB afkomstige afgevaardigden, heeft op een bijeenkomst te Fulda een ernstige zuivering der CDU geëist, die te veel liberale elementen zou bevatten. Naar het KNP verneemt, is tijdens deze vergadering geëist met name, dat de CDU meer zal bezinnen op haar Christelijke beginselen dan tot dusver door haar leider is gedaan. Deze linkervleugel heeft als haar mening te kennen gegeven, dat een belangrijk deel der huidige leiders zich dient terug te trekken. Er worden namen genoemd als Von Brentano, eerste fractie-voorzitter, en Joseph Gockeln, die tot op heden burgemeester van Düsseldorf en KAB-voorzitter is. Men heeft ernstige bezwaren gemaakt tegen de cumulaties van functies, zoals deze thans veelvuldig voorkomt. Zelfs wordt van Bondskanselier Adenauer geëist, dat hij zich zal terugtrekken uit zijn ambt van minister van Buitenlandse Zaken.

Intern. schaak-tournooi te Amsterdam

Amsterdam. — De resultaten van de afgebroken partijen van de eerste ronde van de internationale schaaktournooi te Amsterdam luiden:

Groep B: Ierland — Canada ½-3½

Groep C: Noorwegen — Denemarken 2½-1½.

De resultaten van de afgebroken partijen van de tweede ronden zijn:

Groep A: Finland — Nederland 1-3 (Westeringen remise met Cortlever, Katajisto verloor van Prins); Argentinië — Italië 3—1.

Groep C: Frankrijk — Saarland 3-1; Israel — Joegoslavië 1½-2½; Zweden — Noorwegen 2½-1½

Groep D: Groot Britannië — Zwitserland 2½-1½.

De uitslagen over de derde ronde zijn:

Groep A: Luxemburg — België 1-3

Groep B: Saargebied — Israel 1-2 plus afgebroken partij.

Groep C: Hongarije — Zwitserland 1½-1½ plus afgebr. p.; West Duitsland — Columbia 1-0 p. afgebr. p..

Groep D: Noorwegen — Frankrijk 1-1 p. afgebr. p.; Denemarken — Zweden 1-0 p. afgebr. p..

Spionnage ondekt in Philippijnen

Verband met conferentie van Manilla

Manilla. — Een woordvoerder van de contraspionnagedienst van het Philippijnse leger, kapitein Guerrere, heeft op een persconferentie verklaard, dat er een communistisch spionnagecentrum in de Philippijnen is ontdekt. Een Koreaanse dokter, Hong Ki Choeng, alias Kjoeng Ki Tsjang, die op 2 Augustus met een vals paspoort de Philippijnen binnengekomen was, is gearresteerd. Hij werd in zijn kamer in het gebouw van de YMCA te Manilla gevat, toen hij geheime documenten van een plaatselijke verbindingsman in ontvangst nam.

Laatstgenoemde, een ambtenaar van het Philippijnse departement van buitenlandse zaken, Garcia, is eveneens in hechtenis genomen, aldus is van betrouwbare zijde vernomen.

Volgens de officiële bekendmaking was de spionnage-groep speciaal georganiseerd met het oog op de conferentie over de defensie van Z.O. Azië. In het communiqué wordt verband gelegd tussen de activiteit van dr. Choeng en het uitlekken van een Amerikaans plan voor een verdrag voor de verdediging van Z.O. Azië.

Choeng heeft verklaard, dat hij internationale zaken bestudeert en dat hij wilde schrijven over het communisme in de Philippijnen. Volgens de woordvoerder van het leger had men in Choengs vertrek verscheidene papieren over de SEATO, waaronder voorstellen van deelnemende landen, gevonden.

Vingerafdrukken kloppen

„Amerikaan" is deserteur

De Amerikaanse militaire autoriteiten te Frankfurt hebben de vingerafdrukken van de Oostduitser Fischer die zich uitgeeft voor Amerikaans soldaat en vlieger, vergeleken met de proeven van de politie te Enschedé. Zij klopten. Rollins, de „Amerikaanse" piloot in Enschedé, is dezelfde Günther Fischer, die zijn stunt zich voor Amerikaan uit te geven al enkele malen met succes heeft uitgehaald.

Volgens deze Duitse politie-instantie is Fischer, sedert hij in 1944 uit de Duitse weermacht deserteerde, herhaaldelijk met de politie in verschillende Duitse steden in aanraking geweest. Verscheidene malen is Fischer in psychiatrische inrichtingen verpleegd, aldus het Landeskriminalamt, maar hij is daaruit telkens weer ontvlucht.

Buenos Aires. — Op de regionale conferentie van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties is besloten op het voorstel van Argentinië om een commissie van vijf leden te benoemen voor een onderzoek van het vraagstuk der agrarische overschotten in te gaan.

Historisch dorpsspel opent de kermis

ST. JORIS heeft in Beesel weer het hels serpent gedood

De koning dankt Sint Joris voor het bedwingen van de draak.

Bevolking één in afkeer van de draak

(Van onze correspondent in Zuid-Nederland)

Er is welhaast geen dorpje in Limburg, of het heeft zijn periodiek terugkerend evenement. In Beesel, dat iets ten Noorden van Roermond is gelegen, is dat het zg. „Draaksteken", dat er zich — zo wil het de traditie — om de zeven jaar op kermis-Zondag afspeelt. En onlangs was het dan weer zover. U moet dan weten, dat het hier gaat om een oud in de folklore geworteld spel, dat gebaseerd is op een legende, die misschien wel helemaal uit de heidense Noormannen-tijd stamt. Maar de kerstening is er niet voor niets geweest en het verhaal is dus in de loop der eeuwen omgebogen in meer christelijke trant. Wij zullen het trachten uit de doeken te doen, zoals het zich in Beesel aanschouwelijk voor onze ogen ontrolde.

Een argeloos spel

Welnu, aan boord van de rivier de Maas arriveerde tegen drie uur een treurende koning met zijn feeërieke dochter, gevolgd door vier weeklagende hofdames en een aantal grimmige lanciers. Er was voor de droefheid van de vorst overigens alle reden. Want, nietwaar, ergens tussen het struikgewas lag de draak: een villein monster, dat bij dag en ontij Beesel en zijn bewoners op ingrijpende wijze belaagt. Aanvankelijk had het beest nog met twee schapen per dag genoegen willen nemen, maar sinds lang was het zijn gewoonte geworden, elke dag één mens in te slikken. En nu was dan de koningsdochter — daartoe door het lot aangewezen — aan de beurt. Terecht mocht dus de koning vertwijfelt uitroepen:

O, wat vreeselycke Tijden
Doen mijn Vaderherte lijden.
Moet ick dan mijn eenighst Pandt
Geeven voor mijn Vaderlandt?"

Zijn dochter gedroeg zich in de gegeven barre omstandigheden bijzonder dapper. Immers zei sprak haar vader in deze, bemoedigende zin, toe:

„Wil dees Wanhoop dogh bestreyden
Vaderlief, kon laet ons scheyden".

De hofdames trokken zich nu luid wenend terug.

„Is er dan niet eene Man,
die onze Vrouwe redden kan??'

zo riepen zij aan diepste wanhoop ten prooi uit.

Welnu, die man was er inderdaad. Want op dat moment kwam in vliegende galop een krijgsman te paard aansnellen.

„Die redden kan is seer nabij",

zo beloofde hij plechtig. Even later keerde hij terug met een nog deftiger, bereden ridder: St. Joris. En wat hij te zeggen had, moet de brave koningsdochter als hemelse muziek in de oren hebben geklonken:

„Juffrouw, wilt U niet verschricken,
Dat den Draeck U sal verslicken,
Weest met mij toch onbevreest,
Ick en schroom niet voor dat Beest.
Is sal 't gaen in Jesus' naem
Maeken als een Lam so taem".

En daar trad dan de inderdaad vuur spuwende draak waggelend uit het struikgewas tevoorschijn. St. Joris hief de degen en met een enkele tik lag het pesterige monster inderdaad lam-geslagen. En daar schreed de koning, inmiddels gewaarschuwd door een ordonnance met kwieke pas nu naderbij om zijn geredde dochter te omhelzen en om St. Joris uitvoerig en in bloemrijke taal dank te zeggen.

Daar volgde nu een ware zegetocht door het dorp. De hellebaardiers voerden de ontkrachte draak nu gevankelijk in hun midden mee en de Harmonie St. Gertrudis uit Beesel en het Philharmonisch Gezelschap uit Reuver speelden inmiddels hun schoonste marsen. Maar het blijde en bevrijdende eind was pas gekomen toen St. Joris het ongedierte — dat men op een steen had gezet — met een lans in het hart prikte, zodat het bloed in een mooie stroom uit zijn lichaam gulpte. We hebben nog nimmer een draak zo schoon zien zieltogen als daar in Beesel. Trouwens alle toeschouwers waren oprecht enthousiast en zij deden het verscheiden van de draak van een geestdriftig handgeklap vergezeld gaan.

En de Koning mocht wél uitroepen:

„Laat nu blyde Toonen schallen,
Tot meerder Vreughde van ons allen.
Alomme heers Verblijdenis
Nu den Draeck ghestorven is".

Het was werkelijk een ontroerend-argeloos spel, zoals de Beeselnaren het ook nu weer in hun welgelegen en welgeschapen dorpje onder een stralende zonneschijn opvoerden. En iedereen deed mee, ook al had hij geen rol. Want allen waren één in hun verachting voor de draak en evenzeer in hun blijdschap om de verlossing van het monster.

Het middeleeuwse gedicht, waaraan het spel is ontleend, eindigt aldus:

„Alsoo was dees' Joffrouw bleven,
Onbeschadight en in 't Leven,
Daerom wierd sij Catholyck
En het gansche Coninckryck".

Welnu, dat hoefde op deze dag niet meer in Beesel, dat collectieve katholiek worden. En men kon er zich dus zonder meer overgeven aan de kermis-feestvreugde. Hetgeen dan ook royaal-weg geschiedde. Daar werd een ferme pint, laten wij zeggen Drakenbloed, gedronken.

Herenmode in RAI gebouw

Pyama-étui voor mensen die veel op reis gaan

(VAN ONZE CORRESPONDENT

Amsterdam. — In het R.A.I.-gebouw is een herenmodebeurs. Opmerkelijke nieuwigheden zijn er eigenlijk niet te bespeuren, maar in feite verwacht niemand die ook bij de herenmode. Wel veel technische snufjes, zoals bv. de ever-stiff boorden. Ever-stiff is niet een chemisch gestijfd procédé, doch een wijze van bewerking van de grondstof. Het resultaat is dan zo, dat de boord zich ook in de was uitstekend houdt. Een andere nieuwigheid is een plastic-pyama-etui, waarin een pyama werkelijk netjes blijft; het is ideaal voor mensen, die veel reizen, want men kan er ook een tandenborstel in kwijt.

Men heeft in het Amsterdamse RAI-gebouw een heren-modebeurs ingericht. Onze correspondent schrijft er het zijne van en wees op de uitzonderlijke expositie van hoeden. Zeer exclusieve modellen voor jong en oud. V.l.n.r. de laatste mode in Zeeuwse hoeden, het jongetje heeft een model Revolution 1789 op het hoofd en een skipet in de hand. Geheel rechts een zeer flatteuze Lincoln Bann et viltpet

Een Amerikaanse vinding is de hoedenhanger, een eenvoudige, doch zeer vernuftige constructie om een natte hoed in uit te laten lekken.

Er is zeker een bepaalde lijn in de herenmode van het ogenblik, die men de V-lijn noemt en die al enige jaren in zwang is. Deze V-lijn houdt brede schouders en smalle heupen in en als men de ogen even toeknipt, ziet men werkelijk een hoofdletter V. De broekspijpen worden zelfs nog iets smaller dan vorig jaar. De colberts worden met één rij knopen afgezet, er mag een rugsplitje zijn en dan blijft natuurlijk het nu zeer populaire ticketzakje. De overheersende kleuren van het ogenblik zijn nogal aan de donkere kant: houtskool bijvoorbeeld, dat in vakkringen „charcoal" genoemd wordt. Naast de houtskool zijn er diverse nuances in grijs en aan de andere kant maakt men ook veel propaganda voor de lever-kleur. Voor overhemden decreteert men naast wit, veel grijs en beige. Een heel ander chapiter dan het overhemd is het sportshirt, een artikel op zichzelf en dat sterk onder Italiaanse invloed staat. De kleuren zijn zeer geavanceerd: pink, helio, charcoal, cognac en shell-white.

Ook bij de hoeden komt men veel grijs tegen. Vooral veel donkergrijs, en dan afgezet met een lichtgrijs boorlint.

De vele regenjassen hebben de mosterdkleurige hoed weer teruggebracht, omdat dit goed aansluit bij de changeant-regenmantels van het ogenblik. Bij de hoge hoed kan men natuurlijk geen revolutie verwachten, maar men verwacht wel, dat de grijze Ascot-hoed meer in gebruik zal komen.

Daar de gehele herenmode van het ogenblik op grijs is afgestemd, hebben de dassenfabrikanten zich ook op deze tint toegelegd. Ook hier kan men nu eenmaal geen revoluties verwachten, maar het moet gezegd, dat de dassen over het algemeen uitblonken door distinctie en eenvoud.

Bagdad. — Burgers van Irak, die schuldig bevonden worden aan communistische activiteit, zullen krachtens een nieuw regeringsdecreet hun nationaliteit verliezen.

Het bezoek der Engelsen aan Rood-China

Bevan steekt reeds loftrompet over Communistisch regiem

Londen. — Het lid van de linkervleugel van de Labourpartij in Engeland, Bevan, heeft te Tokio verklaard, dat er in Rusland geen dictator is en er waarschijnlijk geen dictators meer zullen komen — zo heeft het Japanse blad „Asahi Sjimboen" in een interview met Bevan gemeld.

Bevan noemde het hoofd van de Chinese regering Mao Tse Toeng een zeer bekwaam leider. Volgens Bevan is er niemand, die de Chinese problemen zo goed kent, begrijpt en aanpakt. Door bevordering van nijverheid en uitbreiding van het terrein der industrie zal het handhaven van dictatoriale regeringen moeilijker worden. Met dit probleem heeft de Sovjet-Unie volgens Bevan op het ogenblik te kampen.

Australisch blad

Grote bezorgdheid over Nieuw Guinea

Sydney. — De „Sydney Sun" heeft in een hoofdartikel getiteld „Indonesië's valse aanspraken op Westelijk Nieuw-Guinea" de toenemende bezorgdheid van Australië over de kwestie-Nieuw-Guinea tot uitdrukking gebracht.

„Australië is even bezorgd als Nederland over de hernieuwde pogingen van de Indonesische regering om het Nederlandse deel van Nieuw-Guinea in bezit te krijgen", aldus het blad.

„Sterker, daar Westelijk Nieuw-Guinea weinig betekent voor de veiligheid van Nederland, maar alles voor de defensie van Australië, is onze belangstelling voor dit gebied zeifs nog essentiëler dan die van de Nederlanders. De waarheid is natuurlijk, aldus de „Sydney Sun", dat geen der delen van Nieuw-Guinea ooit in de wereldgeschiedenis ethnologisch, geografisch of volgens traditie verbonden is geweest met Indonesië. De Indonesische regering zegt weliswaar niet van plan te zijn ook het Australische Oosten van Nieuw-Guinea op te eisen, maar er is niet veel voorspellende kracht voor nodig om te weten dat, als eenmaal het Nederlandse deel overgedragen zou zijn, Indonesië ook aanspraken zou doen gelden op de Australische helft.

De Indonesische regering is ternauwernood in staat de eigen politieke en economische problemen in haar land het hoofd te bieden, laat staan die van Nieuw Guinea".

„Als — en dit is niet onmogelijk — Indonesië communistisch zou worden, welke zekerheid zou Australië dan kunnen verwachten, want dan zouden communisten een gebied beheersen dat nog geen duizend mijl van Port Darwin is verwijderd", aldus de „Sydney Sun".

Armband van Koningin Juliana gevonden

Athene. — Het Griekse blad „Kathemerini" bevat een bericht van zijn correspondent op Rhodos, waarin wordt verteld, dat de havenautoriteiten aldaar Zaterdag j.l. een kostbare armband, eigendom van Koningin Juliana, naar het paleis in Athene hebben opgezonden.

Het sieraad, dat drie olifantjes vertoonde, werd door de Koningin verloren toen zij met andere leden van het gezelschap van de „Agamemnon" op het strand van Rhodos vertoefde. De armband is door havenpersoneel gevonden.

Commissie zegt:

McCarthy en minister Stevens schuldig

New York. — De republikeinse meerderheid in de commissie, die onlangs een onderzoek heeft ingesteld naar het geschil tussen senator McCarthy en het Amerikaanse leger, heeft zowel de senator als de minister van het leger, Stevens, „schuldig" verklaard. De republikeinse senator Potter had een apart rapport ingediend, waarin veel meer critiek op beide partijen wordt geleverd.

In het geschil beschuldigde het leger McCarthy er van druk te hebben uitgeoefend ten einde een voorkeursbehandeling voor zijn medewerker Schine te verkrijgen. McCarthy betichtte op zijn beurt het leger er van, dat het Schine had gebruikt bij een poging om een einde te maken aan een onderzoek in het leger door McCharty's subcommissie.

Applaus in de arena

Stieren horens in de rug

Ciudad Aena. — De 24-jarige blonde stierenvechtster Patricia McCormick werd gisteren door een 1.350 pond grote stier op zijn horens gegrepen, toen zij het beest de rug toekeerde om het applaus van de menigte in ontvangst te nemen. Na een operatie en drie bloedtransfusies verklaarden de geneesheren haar buiten levensgevaar.

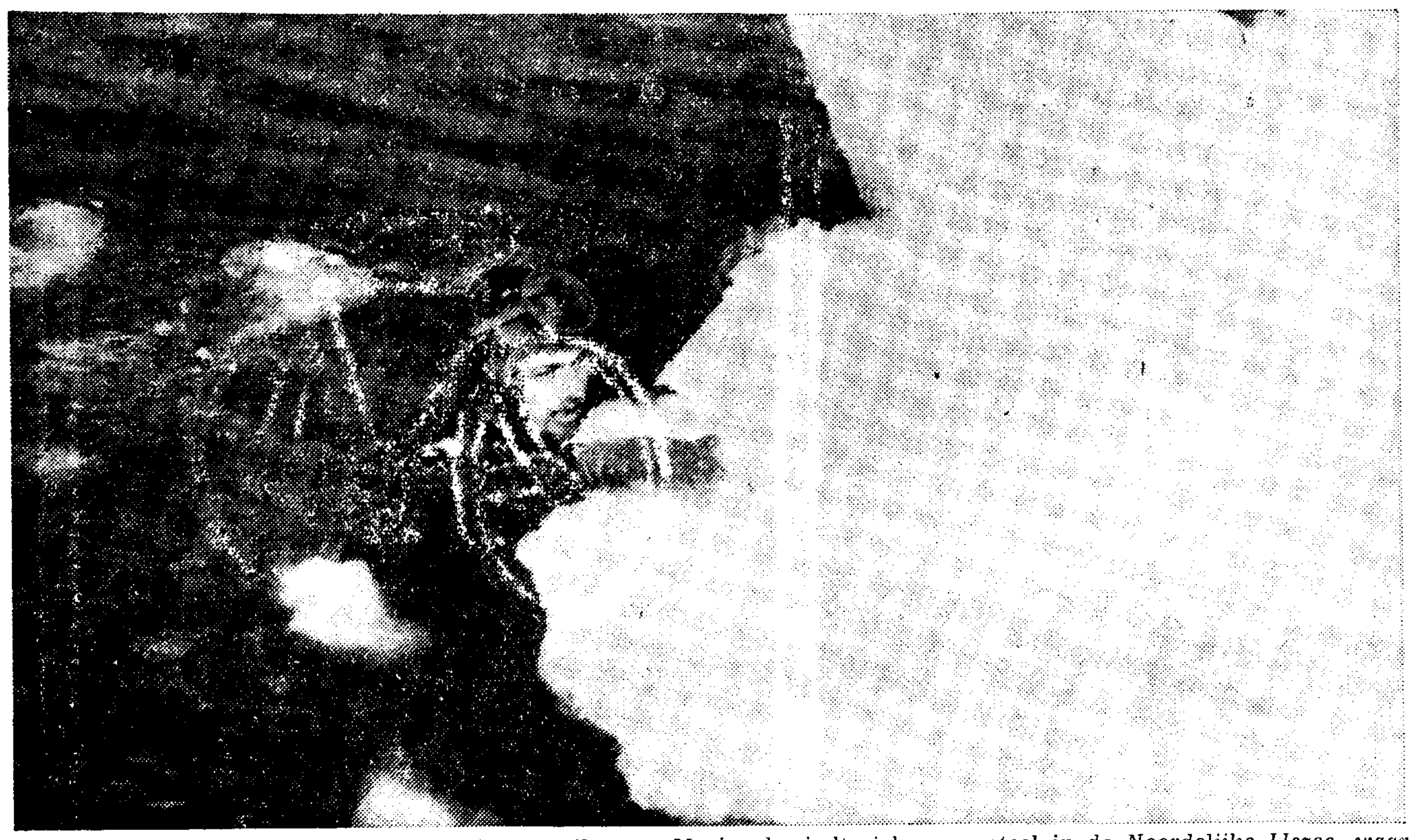
Het is de tweede keer, dat Patricia, die bekend staat als „de blonde godin van de arena" in haar drie-jarige practijk door een stier wordt gegrepen. Zij is de enige Noordamerikaanse beroepsstierenvechtster. De eerste keer werd zij door een woedende stier te Tia Juana in de dij gewond. Patricia, die reeds als studente aan het Western College te El Paso in Texas de strijd tegen de stier aanbond, is tweemaal door de beesten uit de arena geworpen. Bij haar debut doodde zij twee stieren en kreeg twee oren als beloning.

KNAPPE BIJVERDIENSTE VAN CHURCHILL

Londen. — Naar schatting heeft Sir Winston Churchill met het schrijven van zijn geschiedenis van de oorlog NAf. 3.000.000 verdiend. Alleen al in Groot Britannië zijn meer dan 1 3/4 millioen exemplaren van deze uitgave verkocht. In de Verenigde Staten zelfs 2.286.000 exemplaren. Sir Winston staat aan de top wat de verdiensten van een Engelse schrijver betreft.

New York. — De Verenigde Staten verzochten een spoedige bijeenkomst van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties ter bespreking van het incident, waarbij een vliegtuig van de Amerikaanse Marine bij de Siberische kust door jagers van de Sovjet-Unie is neergeschoten.

Amerika maakt „koude geschiedenis"

Een groep van de beste mannen van de Amerikaanse Marine bevindt zich momenteel in de Noordelijke IJszee, waar zij moeten onderzoeken of er moeilijkheden bestaan tot het verrichten van militaire operaties in dit gebied. De koude van het water wordt gemeten en de dikte van het ijs wordt gecontroleerd door kikvorsmannen, die zich daartoe in het ijskoude water begeven en zelfs grote stukken onder het ijs doorzwemmen. De onderzoekingen worden verricht in opdracht van het departement van Defensie. Hier ziet men een kikvorsman Ernest L. Murri na een duik onder het ijs.

Waarom hulp van „Triton" zo lang is uitgebleven

Nieuw licht in raadsel van vertraagde reddingspogingen

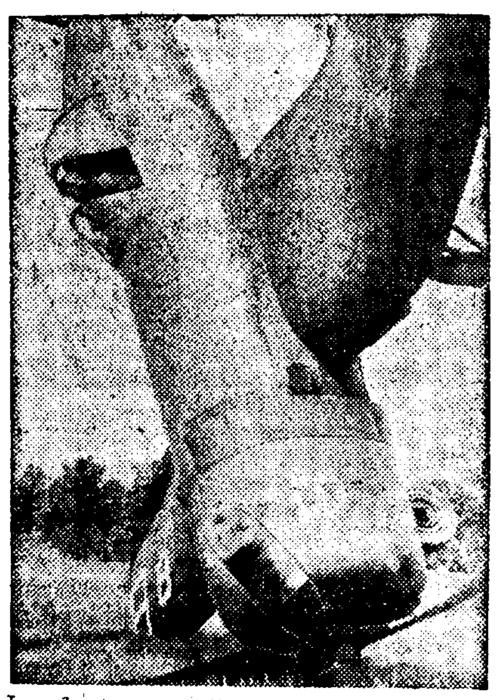
Shannon. — (Van een speciale ANP-verslaggever). — In het raadsel van de ernstige vertraging van de reddingspogingen van de inzittenden van de „Triton" is enig zwak licht gekomen. Het dienstdoende personeel van de verkeerstoren van Shannon had wel degelijk gemerkt dat het radiocontact met de KLM-machine niet meer tot stand kon worden gebracht maar had daaruit de verkeerde conclusie getrokken dat alleen de radio-installatie was uitgevallen. Het geven van alarm is uitgebleven omdat aanvankelijk niemand zich ook maar in het minst ongerust maakte.

Wel werd scherp opgelet en inderdaad is de zwakke flare van een lichtpijl op de rivier waargenomen. Mogelijk is toen het feit, dat op het vliegveld geen grote reddingsboot noch voldoende reddingspersoneel voor een tocht in het duister over de brede rivier met vele modderbanken, aanwezig waren, de oorzaak geweest dat de verkeerstoren zich beperkte tot een verzoek aan de gezagvoerder van een juist vertrekkende constellation van de Trans World Airlines om onmiddellijk na de start de rivier af te zoeken. De reddingsboot die later uitvoer moest van elders worden gedirigeerd. Toen de Amerikaanse piloot de dinghies met overlevenden zag, waren deze rubberboten al twee uur in het water, want volgens de Trans World vertrok de constellation twee uur na het neerstorten van de „Triton".

Of de verkeerstoren toen eindelijk de ernst van de toestand inzag en reddingspogingen inzette is ook aan twijfel onderhevig, want vrijwel gelijktijdig of hoogstens tien minuten later kwam de derde vlieger Webbink uitgeput de hall van het stationsgebouw binnen en blies zelf alarm en werden er reddingsploegen geformeerd. Ook na deze alarmering is niet terstond een reddingsboot beschikbaar gebleken. Die repte zich eerst een half uur later met de ijlings gewaarschuwde redders naar het wrak en haalde omstreeks zeven uur een Amerikaanse passagier van de staart van het vliegtuig af, waar deze zich al de tijd aan had vastgeklemd.

Een ander, die zich evenzo had willen redden verdronk in het zicht van de reddingsboot, zoals gemeld. De boot bleef nog in de omgeving van het wrak in de hoop eventuele inzittenden te redden, doch die waren toen al uren geleden in bewusteloze toestand verdronken, hetgeen men echter op dat ogenblik nog niet wist.

Hong Kong. — Radio-Peking meldde dat Chinees comunistische luchtafweergeschut boven het Chinese vasteland twee nationalistische jagers heeft beschadigd.

In plaats van zijn neus in de wind te steken, duwde deze jager van de Amerikaanse Marine na een half mislukte start zijn neus in de grond aan het eind van de startbaan tot grote verrassing en verlegenheid van de piloot, die wel geen verwondingen opliep, maar toch danig geschrokken was. Het ongelukje deed zich voor op de Marine-luchtbasis van Atlanta. De machine was ongeveer twee voet boven de grond, toen de motor plotseling ophield te draaien.

Chili steunt Peru en Ecuador in strijd tegen walvisvaarders

Santiago de Chile. — De minister van buitenlandse zaken van Chili, Roberto Adunate Leon heeft medegedeeld dat Chile diplomatiek of indien nodig zelfs met een actie, steun zal verlenen aan de maatregelen die de regeringen van Peru en Ecuador troffen om te verhinderen dat buitenlandse walvisvaarders in hun territoriale wateren opereren.

De minister deelde dit mede aan de ambassadeur van Peru, die hem vroeg welke actie zijn land zou ondernemen indien Peru de marine opdracht zou geven krachtig op te treden tegen de buitenlandse walvisvaarders die de territoriale wateren binnenkwamen.

De regeringen van Peru en Ecuador hebben het voorstel van Chili aanvaard om in Santiago bijeen te komen voor een conferentie der drie landen om zich in het bijzonder bezig te houden met het verzoek van Onassis om zijn vloot onder de kusten van deze drie landen te laten varen.

Kapitein Valquel voor Krijgsraad

Londen. — Kapitein Octavio de la Maza Valquel, voormalig Dominicaans luchtmacht-attaché te Londen, is per vliegtuig naar de Dominicaanse Republiek vertrokken, waar hij zich zal moeten verweren tegen een beschuldiging in verband met het overlijden van Luis Bernadino, een collega-diplomaat. Bernadino overleed op 11 Juli jl. in een Londens ziekenhuis na een schietpartij op het Dominicaanse consulaat. Kapitein De la Maza Valquel werd gewond, doch werd later uit het ziekenhuis ontslagen. Hij zal nu voor de krijgsraad moeten verschijnen.

McCarthy uitgenodigd voor psychologisch onderzoek

New York. — Dr. Gilbert, bekend Amerikaanse psycholoog, heeft op een congres van 800 Amerikaanse zielkundigen een toespraak gehouden over dictators en volksmenners. Hij heeft hierin een beroep gedaan op Senator McCarthy om zich aan een psychologisch onderzoek te onderwerpen. Dr. Gilbert heeft gedurende de processen te Neurenberg tegen voorstaande Duitse oorlogsmisdadigers de geestesgesteldheid dezer voormalige nationaal-socialistische leiders bestudeerd.

Cheddi Jagan komt Zaterdag vrij

Georgetown. — Dr. Cheddi Jagan, de afgezette eerste minister van Brits Guyana, die een straf van zes maanden uitzit wegens overtreding van een bevel, waarbij zijn bewegingsvrijheid tot Georgetown werd beperkt, zal aanstaande Zaterdag uit de gevangenis worden ontslagen. Jagan zal per vliegtuig naar Georgetown worden overgebracht van het strafkamp ongeveer 100 km van de stad, waar hij wordt vastgehouden. Jagan werd op 12 April jl. tot een halfjaar gevangenisstraf veroordeeld.

Consulaat van Rood-China in Brits Guyana

Georgetown. — Chinezen die aanhangers zijn van Tsjang Kai Tsjek en in Brits-Guyana wonen, hebben gisteren medegedeeld, dat het communistische China het voornemen heeft consulaten te vestigen in Brits Guyana en de Britse Antillen, binnen vijftien maanden.

In deze Engelse gebieden werden de Chinese consulaten gesloten in de loop van 1950 toen de Chinese communisten zich van het Chinese vaste land hadden meester gemaakt.

De heropening is mogelijk omdat Engeland de communistische regering in Peking heeft erkend.

Vrouw vindt schat in oud fornuis

Berlijn. — Een vrouw te West-Berlijn heeft in een tweedehands electrisch fornuis een schat gevonden. Zij had het fornuis voor 100 mark gekocht van een stadgenoot, die verklaarde dat hij het sinds jaren niet gebruikt had.

Toen het niet werkte, werd een electriciën te hulp geroepen, die in het apparaat een aantal zakjes ontdekte, gevuld met gouden en diamanten ringen, gouden horloges; platina armbanden en zilveren voorwerpen.

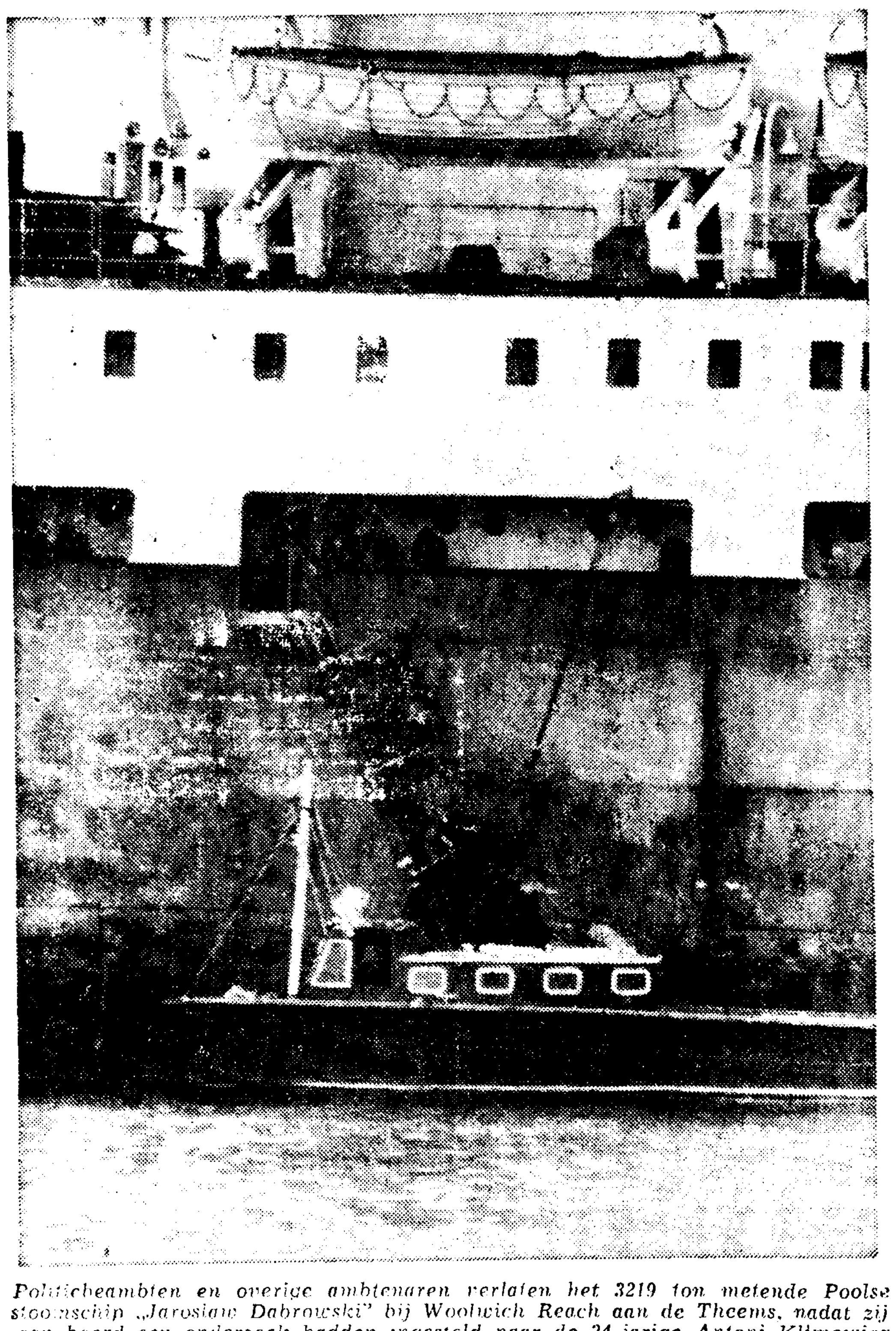
De politie heeft de vondst onder haar hoede genomen en een onderzoek ingesteld naar de eigenaar van de kostbaarheden. Als deze wordt gevonden, heeft de vrouw recht op een beloning van tien procent van de waarde der sieraden, doch als de eigenaar niet kan worden opgespoord, kan zij over een jaar de kostbaarheden haar eigendom noemen.

Beurs te Caracas

Caracas. — De beursnoteringen van Caracas, ons opgegeven door Maduro & Curiels Bank luiden:

Electricidad Caracas	Bs 170
Cerveceria Caracas	Bs 261
Avenida Bolivar (6de Em)	90%
Perforaciones pref.	40%
Banco Cenral	62%
Venez. Cemento	Bs 290 tot 300

Britse politie haalt Pools vluchteling van schip

Politiebeambten en overige ambtenaren verlaten het 3219 ton metende Poolse stoomschip „Jaroslaw Dabrowski" bij Woolwich Reach aan de Theems, nadat zij aan boord een onderzoek hadden ingesteld naar de 24-jarige Antoni Klimowicz, die als verstekeling in uitgeputte toestand in het ruim werd aangetroffen. Het Engelse Ministerie van Binnenlandse Zaken had de aanhouding van het schip gelast.

Naïef

Het verwondert ons, dat de Indonesische regering ontstemd blijkt te zijn over de Russische invasie in Djakarta, waar maar liefst een staf van zestig leden de ambassade zal gaan bevolken. Deze geste van Moskou is immers niets anders dan de consequentie van de door de regering in Djakarta zelf reeds gevolgde politiek van het handhaven van zeer nauwe vriendschappelijke betrekkingen met het Kremlin.

De semi-communisten in de huidige regering hebben herhaaldelijk in hun strijd tegen het Westen steun gezocht en gevonden in Moskou en Peking. Moskou verleende deze steun maar al te graag, want Indonesië is een dorado voor de Sovjet-Unie, zowel strategisch als politiek, om het Westen, in het bijzonder Amerika, dwars te zitten bij zijn pogingen in Z.O. Azië een barrière op te werpen tegen het steeds verder opdringende communisme.

Maar dit is het niet alleen. De door de verschillende regeringen in Djakarta na de souvereiniteitsoverdracht gevoerde politiek heeft het eilandenrijk thans aan de rand van de afgrond gebracht. Zij hebben de bodem rijp gemaakt voor het communisme. Het Kremlin hoeft nog slechts te wachten op de financiële ineenstorting om zijn handen helemaal vrij te krijgen. Economisch immers is de chaos nu reeds vrijwel compleet.

Het is dus geen wonder, dat de Russen met een staf van zestig man — ook al is de sterkte nu gereduceerd tot 30 man — hun ambassade gaan bezetten. Het voorbereidende werk is niet door zestig man maar jarenlang door duizenden communisten gedaan. Moskou komt nu de oogst binnenhalen. Wij vinden het dan ook nogal naïef van de Indonesische regering zich nu verbaasd te tonen over de Russische invasie Die invasie was reeds lang aan de gang, zij krijgt alleen nu een meer officieel tintje.

En als het waar is, dat men in politieke kringen in Djakarta hierover thans ontstemd is dan moeten deze kringen wel bedenken, dat dit de vloek der boze daad is Muskieten gedijen nu eenmaal het best in een moeras. En in een moeras hebben zij hun schone, rijke land zelf herschapen.

Londen. — Radio-Moskou heeft gisteren in zijn middagnieuws-bulletin melding gemaakt van het ongeluk van de K.L.M.-machine gisteren bij Shannon, een zeldzame variatie op de regel om geen ongelukken te vermelden.